

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 5.

DANIELS SYTTI UKER DEL 3.

Åp 17:8-13 Dyret som du så, det var og er ikke, og det skal stige opp, ut av avgrunnen, og gå til undergang. Og de som bor på jorden, de som ikke, fra verdens grunnvoll ble lagt, har sitt navn skrevet i livets bok, – de skal undre seg når de ser at dyret var, og ikke er, og skal komme igjen. Her er den forstand som har visdom: De sju hoder er sju fjell, som kvinnen sitter på. De er også sju konger. De fem er falt. Den ene er nå. Den andre er ennå ikke kommet, og når han kommer, skal han bare bli en kort tid. Dyret som var og ikke er, det er selv den åttende, og også en av de sju, og farer bort til undergang. De ti horn som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike. Men de får makt som konger i én time sammen med dyret. Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old State Street, Ellettsville, Indiana 47130. Bladet inneholder taler og forelesninger og innlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

DANIELS 70 UKER .

ØDELEGGELSENS VEDERSTYGGELIGHET DEL 3

TEKST DANIEL 9 : 24 – 27.

Jeg vil her få si noen ord til dem som måtte motta denne artikkel, uten å ha fått anledning til å lese de foregående artiklene, DEL 1, OG DEL 2. Vi behandler her et emne, som vi tror vil kunne hjelpe enhver til å få rettet opp i mange misforståelser, og forvillelser i blant de troende i denne endens tid. Men bare Gud vet om dem som virkelig er i behov av å lese det, og om de da vil lese det eller ikke. Vi skal her i alle fall ta for oss Daniels visjoner, og da også Apostelen Johannes visjoner i Johannes Åpenbaring, og binde dem i sammen, Vi vil fylle det gapet i mellom dem, med virkelig historie, som bedre vil kunne få oss til å forstå hva disse skriftsteder viser frem til. (Eller hvor de hører hjemme i tiden.) Dette vil naturligvis bringe behov av å trekke inn flere skriftsteder, men de vil alle komme rett fra vår Bibel. Derfor vil vi heller ikke be om unnskyldning for at denne artikkelen måtte deles opp i så mange hefter, for å kunne gi deg det hele bildet av dette emnet.

Vårt hovedobjekt i denne serien, er rettet mot Antikrist som vil dukke opp i den syttiende uke, av Daniels sytti uker. Den er nå like foran oss. Men vi har også vist dere forskjellige andre menn, som gjennom tidene har satt typer, og forbilder, på denne ene som enda skal komme. Videre, så vil vi, om du liker å lese historie eller ikke, (for min egen del så finner jeg historien meget interessant å lese, for den forteller meg hvor nøyaktig profetiene fra Bibelen har gått i oppfyllelse i de forskjellige hendelser, som har skjedd ned gjennom tidene.) ta med en del av den for å klargjøre det bilde vi ønsker å vise deg. Vi har allerede vist dere hvordan forskjellige menn har satt typer på den antikristen som enda skal komme i vår tid. Vi har også fortalt dere hvor antikrist vil komme fra, og hvorfor vi vet at han vil komme fra Rom. Derfor vil vi begynne denne delen av vårt emne, rett hvor vi stoppet i del 2. I vår siste artikkel, når vi gikk tom for spalteplass, så var vi rede til å begynne med de syv hodene som var plassert på dyret i

Daniel 7:7, når Johannes, apostelen, så det ca 600 år senere. Daniel så fire store dyr stige opp av havet, og hver av dem var forskjellige fra den andre. Men det fjerde dyret var det mest fryktinngytende av dem alle. Det hadde ti horn, og så kom det opp et annet horn i blant dem, som var forskjellig fra de andre, og det undertrykte tre av de første ti. Vi talte om de ti hornene forrige gang, og også om det lille hornet. Men vi kom ikke til det punktet hvor vi kunne eksaminere de syv hodene, som var på det dyr som Johannes så, på det samme dyret. Det er disse vi nå skal ta for oss.

SYV HODER MED BESPOTTELSE NAVN.

Åpne nå deres Bibel i Joh. Åp. 17: 8, hvor vi skal begynne å lese. Kanskje vi også skulle lese tre vers fra kap. 13, for å få med oss sammenhengen. Det er den gamle apostelen Johannes som skriver ned disse ordene. Vers 1. ”Og jeg sto på stranden ved havet, og jeg så et dyr stige opp av havet, det hadde syv hoder, og ti horn, og oppe på disse horn var det ti kroner, (Husk nå på det som vi allerede vet, at dette er det gamle Romerske imperium, det fjerde riket som skulle komme til å regjere over verden, i henhold til de ord som var talt til Daniel av Guds engel. Og Johannes ser dette hele veien i gjennom til dens rolle avsluttes når verdens regnskap gjøres opp.) Og oppe på hans hoder var der bespottelse navn. (SUVEREN, UNIVERSAL HERSKER, dette var titlene på de gamle Cæsarene. Og det er jo bare Gud som kan inneha en slik tittel. Det er derfor at dyret hadde bespottelse navn.) Vers 2. Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og dets føtter som på en bjørn, og dets munn som en løvemunn: (Dette bildet viser oss områdene av det gamle Babylonske imperium, det Medo-Persiske, så vel som det Greske. Alle disse var representert i dette ti hornete dyret som hadde syv hoder.) og dragen (Djevelen) gav det sin kraft og sin trone og stor makt. Og jeg så et av dets hoder som det var såret til døden, og dets dødsår blev lagt, og all jorden undret seg og fulgte etter dyret.” Når du leser det 7. kap. i Daniel, så finner du ut at, han så ti horn på det fjerde dyret, men han så ikke de syv hodene, så hold dette i ditt sinn et lite øyeblikk, så skal vi gå over i Joh. Åp. 17:8, hvor Guds engel forklarer Johannes visjonen til ham. ” det dyr du så, var og er ikke, og det skal stige opp av avgrunnen og fare bort til undergang, og de som bor på jorden, de hvis navn, ikke fra verdens grunnvold ble lagt, er skrevet i livets bok, skal undre seg når de ser dyret

var og ikke er og skal komme igjen. Vers 9. Her gjelder det vett som har visdom. De syv hoder er syv fjell, som kvinnen sitter på,” Det er bare en by i verden som sitter på syv fjell eller høyder, og som oppfyller det som er skrevet om denne by. DET ER ROM. Det var hennes store stolthet i den gamle tid, at deler av henne var plassert på syv forskjellige høyder. Dette niende versert har en kombinert betydning dog. Først så viser det syv hoder, som en by som sitter på syv fjell. Men når du leser vers 10, så ser du at Engelen forklarer at de også er syv konger, eller kongeriker, som også skal passe inn i dette bildet. vi kommer her til å lese historien som definerer spesielt disse kongene, eller kongedømmene, som kommer ut av det Romerske store hodet. Daniel så fremover gjennom tiden, og så dette store, fryktelige dyret, og han så ti horn, de 10. separate kongeriker som ville komme til å bli etablert innen det området som skulle bli regjert av de gamle Cæsarene i Rom. Men han så ikke at dette Romerske hodet skulle bli til syv hoder. Det ble reservert til Apostelen Johannes, som også ble ført fremover i tiden i sine visjoner. Han kunne også se seg tilbake og se det som om det allerede hadde hendt. For Johannes så var det akkurat som om han levde i vår tid, og at han så seg til bakte ned gjennom tiden, og iakttok alt det som skjedde der.

DET ÅTTENDE ER TILLIKE MED EN AV DE SYV.

La oss lese vers 10. ”Og det er syv konger: fem er falt, det ene er til, det andre enda ikke kommet, og når det kommer skal han bare holde seg en kort tid. vers 11. Og dyret som var, og ikke er, er selv det åttende, og er tillike en av de syv, og farer bort til undergang”. Husk hva du leste fra vers 8. Dyret som var er ikke, og det skal stige opp av avgrunnen, (Dette er en ånd i fra Satan som kommer ut av helvete, for å leve i, og regjere gjennom dette dyret.) og fare bort til undergang. (Ødeleggelse). Med andre ord så Johannes den samme ånden fra djevelen, som var over de gamle Cæsarene, komme rett tilbake til det gamle dyresystemet for å fullbyrde sin endetids rolle. Så vil han da ende i fortapelse ved den Herre Jesu Kristi komme. Djevelen begynte å miste sin innflytelse, som han hadde gjennom disse suverene herskerne i Rom, da Nero døde. Hans død gjorde en slutt på den lange slektslinjen av de gamle Cæsarene. Da han døde, så fantes det ikke noen sønn til å overta, ikke noen onkel, nevø, eller

noen andre slektninger som kunne overta i hans sted. Vespasian var i det Hellige land med sin Romerske armé, og kjempet mot jødene, i året 69 AD, da budskapet nådde ham at Keiser Nero var død. Han vendte tilbake til Rom, og overlot kommandoen over hæren til sin sønn Titus. Men på den tid da Vespasian holdt på å kjempe mot en av de nordlige byene i Israel, kom Josefus og overgav seg til ham. Og når han kom ut for å møte Vespasian, profeterte han over ham og sa: Vespasian, vet du ikke i dag, at du skal bli hersker, og at din sønn skal tjene i ditt sted? Vespasian trodde bare at mannen spøkte, men ikke lenge etter, så kom det budbærere med nyheter om Nero. De brakte da budskap til ham fra det Romerske senatet om at, han måtte komme hjem og overta Neros plass. Vespasian regjerte en tid, og så regjerte Titus en tid, ja også Domitian, hans andre sønn, men de var militære menn. De kunne ikke regjere med samme autoritet som de gamle Cæsarene gjorde.

NOEN UTDRAK FRA HISTORIEN.

SLUTTEN PÅ DET ROMERSKE HODET 69 – 96 AD

Mens Nero regjerte, så ble halve Rom lagt i aske ved en stor brann, som varte i en hel uke. Men et nytt Rom vokste frem med stor fart. Det var en mye finere by enn den gamle, med store og brede gater, i stedet for de gamle alleene. Hus med gode stener ble bygget i stedet for de gamle trehusene. Bortsett fra tapene av templene og de store offentlige bygningene, så var denne brannen en velsignelse på andre måter.

Etter at Nero var død, så ble det dynastiet som hadde vart fra keiser Julius Augustus dager, uten noen slektsmessig etterfølger. Der fantes ingen som legalt sett kunne proklamere seg retten til tronen. Senatet som i teorien hadde makten og kunne styre det hele, var for svak til å få uttrykt sin makt. Herskernes vaktstyrker, og legionene ute på kamplassene plasserte sine egne kandidater som mulige overtakere. Det Romerske veldet falt så over i anarki, og Italia ble mere og mere et sete for borgerkrig. Tronen ble til slutt besatt av en av generalene, Flavius Vespasianus, underholdt av armeene på østfronten. Han og hans to sønner, Titus og Domitian, er blitt kalt Flavian – Cæsarene.

Mens Vespasian regjerte, så ble det jødiske opprøret nedkjempet, og Jerusalem ble overtatt av Titus, Vespasians sønn. Det er blitt fortalt at uten tvil ble det drept mere enn 1.000.000. jøder ved denne beleiringen, som var den mest grufulle som historien kan berette om. Den Hellige byen, sammen med templet, ble ødelagt, og en Romersk leir ble bygget på det samme stedet. Vi kan fremdeles se i Rom, den røvede bue, som gjenforteller denne tragiske hendelsen.

Titus` regjering, er mest husket for ødeleggelsen av Pompei og Herculaneum, to byer på stranden ved Napoli, som ble utsatt for naturkatastrofer. Etter en lang periode uten aktivitet, brøt plutselig vulkanen Vesuv ut og førte med seg store mengder lava, fulgt av et regn av aske. Pompei ble begravet opp til 15 fot dyp, av massene fra vulkanen. Herculaneum ble begravet i et hav av lava som kom opp i en dybde på nesten 80 fot på mange plasser. Byene ble fullstendig ødelagt, og til tider ble enda deres geografiske lokalisering glemt. Moderne utgravninger har nå klart å avdekke en større del av Pompei, med dets gater butikker, templer, bad, og teatre. En besøkende vil der kunne forestille seg en del av det Romerske liv i det første århundre av vår tidsregning.

FEM GODE HERSKERE.

Etterfølgerne av disse Flavian Cæsarene, (som var Vespasian og hans sønner) var fem andre menn som prøvde, en for en, å gjeninnføre en annen linje av Cæsar. Men etter som den ene døde, og en annen tok hans plass, så måtte hensiktene til den tidligere hersker være bundet til å gjøre vei og muligheter for den som etter ham som skulle inneha embetet. Og de fikk det da aldri til. Disse er kjent som fem gode herskere, men ingen av dem klarte noensinne å etablere noen annen Cæsarlinje. De var herskere, men ikke Cæsarer. Etter at da den siste av disse fem herskerne døde, så begynte Rom å krenke i sine sammenføyninger, og mistet etter hvert sin autoritet og styrke. Dette er hvor Satan begynner å trekke seg fra den gamle herskerstolen. Jeg har fulgt historien hele veien gjennom. Og alle notater fra gammel tid av stadfester at Rom etter dette ble svakere og svakere etter hvert som de forskjellige herskere nå tilrev seg tronen. Det gikk nå nedover i mere enn hundre år, helt til vi kommer til Konstantin. I

en lengere periode hadde de det som vi kaller soldathereskere. Det var fordi de kjempet seg frem til denne tronen, bare for å regjere i en meget kort tid. Så måtte de da gi plassen for en annen fremadstormende soldat. Vi kan jo ikke lese all den historie dette måtte dekke, men vi vil prøve å putte inn nok av den for deg, så du kan få se klart disse syv hodene på det romerske dyret. Merk deg nå dette, når vi går gjennom denne tidsperiode, at det er bare disse herskere som fremsto som menn, som hadde autoritet, og regjerte over menneskers liv med en fast hånd, som kommer til å utgjøre disse syv hodene.

De første fem hodene, var disse fem gode herskerne, NERVA, TRAJAN, HADRIAN, ANTONIUS PIUS, OG MARCUS PURELIUS. (Vi har historie over dem også.) Så har du en periode på over 100 år før vi kommer til det neste hodet, som blir det sjette. Hodet nr. 6. var Konstantin. Han er den som etablerte den sjette form for enehersker – regjering. Det var hans gjerning som førte bindeleddet mellom kirken og staten i sammen. Han skulle visstnok ha hatt en visjon som fikk ham til å forandre sin innstilling til kristendommen. I året 312. AD mens han var i et stort slag, så skulle han ha sett et flammende kors i himmelrommet, og noen ord som sto under det, som sa, ” Ved dette skal du seire”. Han fortolket dette til å bety, at de kristnes Gud fortalte ham, at dersom han ville akseptere deres Gud, så ville han vinne denne kampen og seire. Han fikk da alle sine soldater til å male på et stort kors på alle deres skjold, og når de da gikk inn i kampen, så vant de. Dette fylte Konstantin med en slik glede at han returnerte til Rom, og rent psykologisk sett omvendte seg til kristendommen. Så utstedte han et dekret om at kristendommen ikke lengere skulle bli forfulgt. Det neste han gjorde var å etablere søndagen som en tilbedelsesdag. Og 12 – 13 år senere, så sammenkalte han alle biskoppene til et konsil i Nikea, i Rom, for å få roet ned den store Arianske motsetningen som verserte, og å få formulert den kristne lære. Der var det at læren om den hellige treenighet ble grunnlagt. Og dette la selve grunnlaget for den katolske kirke, selv om det allerede da var kjent som den Romerske katolske kirke.

ETT HODE OG SÅ SYV HODER.

Før vi nå går særlig videre, så la oss være sikker på at vi forstår hva som foregår her. Husk, at så lenge som det gamle Rom, med deres Cæsar regime fortsatte, så hadde dette dyret bare et hode. For når den ene Cæsar døde, så hadde dette dyret bare et hode. For når den ene Cæsar døde, så var det straks et nytt familiemedlem i ætten som kunne overta, og dette beholdt da stillingen som det regjerende hodet. Men da Nero døde, og det ikke var flere familiemedlemmer som autoriteten kunne legges over på, da ble det store imperiums ene hode brutt av. Vespasian og hans to sønner klarte aldri å stige slik i gradene at de kunne betrakte seg som noen arvinger til denne tronen. Men enhver av disse fem hodene klarte på en eller annen måte å høyne sin makt slik at de kunne kalle seg eneherskere.

Alle disse fem hadde en form for suveren herskerstatus, men den kom ikke opp imot Cæsarenes. Og når den siste av dem døde, så gikk det over hundre år, før det kom en annen mann på den tronen som kunne bli sett på som noe annet en et figurativt hode. Dette er hvorfor Konstantin er kjent som det 6. hode. Han var den neste mann som i det hele tatt regjerte med noen form for autoritet som enehersker. Han døde i 337 AD og etter ham var det ingen mann med en slik autoritet på tronen på de neste 400 år. Charlemagne fra Tyskland (Karl den Store) var den neste, og han var den syvende i rekken av hoder på det dyret som Johannes så i åp. 13. og 17. (Det hadde bare et hode, da Daniel fikk se det) Med andre ord. Charlemagne etablerte den 7. form for suveren eneherskerverdelte, etter de gamle Cæsarene døde. Han elsket den katolske kirke, som da hadde spredd seg ut over hele Europa. Han var en militær mann, men han var også en omvendt katolikk. Hans største øyeblikk kom på selveste julaften i året 800 AD da han drog til st. Peters basilica til en messe. Der plasserte plutselig pave Leo. Den 3. en gullkrone på hans hode, og hele folket ropte ut, ” LENGE LEVE, OG SEIER FOR, CHARLES AUGUSTUS, DEN STORE HERSKER OVER DEN ROMERSKE STAT, SOM ER KRONET AV GUD! han hadde en lengsel etter å bli en slik hersker, og her var det en drøm som ble oppfylt i hans liv. Da han derfor var en religiøs mann allerede, og nå attpåtil en hersker, så satte han inn mye på å få kirken og staten inn i et samarbeide. Han bestrebelser fikk ballen til å rulle mot en annen hersker etter ham, (Nemlig Otto den store) som ble

kronet av pave Johannes 12. i 962 AD Disse to menn var selve grunnleggerne for det som skulle bli kjent som det HELLIGE ROMERSKE IMPERIUM.

Men hva fortalte engelen Johannes? (Åp. 17:10.) Fem er falt, (de fem gode herskerne) den ene er til, (det er Konstantin), og den andre er ennå ikke kommet; (Charlemagne) og når han kommer, skal han bare holde seg en kort tid, (Det var 14 år. fra 800 – 814 AD) Legg nå merke til det neste verset, ”Og det dyret som var (husk nå du må tenke deg Johannes her ute i det tjuende århundre hvor han ser dyret reise seg igjen for å oppfylle sin endetidsrolle) og ikke er, er selv det åttende og tillike med en av de syv, og farer bort til undergang.” La meg nå først si dette, prøv deg ikke på å få plassert åtte hoder på dette dyret. Det hadde ikke flere enn syv hoder. Her er hva som skjedde. Charlemagne etablerte den 7. form for regjering med enehersker – regime, og satte det syvende hodet på plass i bildet. Som da tiden gikk videre, vokste det Romerske pavesete, og når det 7 hode hadde spilt sin rolle, så tok paven over den siste form for herskerverd i Rom. Det er hvorfor det står, at det åttende er tillike med en av de syv. Disse gamle pavene flytter seg bare rett over i den gamle Cæsaronene, og gjorde kirken til en autoritet over staten, i stedet for staten over kirken. De kalte seg ikke selv for eneherskere, det er bare det at de opphøyde seg selv til en slik posisjon, at de kunne regjere over menneskene med den samme autoritet som de gamle Cæsarene regjerte med.

Vi leste her litt i fra historien om Pavestolens makt i den 2nde delen av vårt emne. Men i fra denne lille delen fra historien, skal du få se hva som er skrevet om pave Gregory 7. En av de ting som han proklamerte autoritet over, var å avsette konger, og herskere. Og dette var den autoritet som de utøvde over menneskeheten i hundrer av år, gjennom den periode som blir kalt den mørke tidsalder. De hadde selvfølgelig herskere på tronen, men tittelen var stort sett det eneste de hadde. De kunne ikke gå imot paven, og etterpå regne med å komme seg unna det. Paven trakk i snoren, og de andre hoppet og danset. Vi skal her ta med oss litt mere fra historien.

UTDRAG FRA HISTORIEN.

DE FEM ER FALT – 96 – 180 AD

De fem herskerne – Nerva, Trajan, Hadrian, Antonius Pius, og Marcus Aurelius – som regjerte i det meste av det andre århundrede, er noen ganger blitt kalt Antonius`Cæsarene, for de to av dem bar navnet Antonius. De er bedre kjent som de gode herskere. De bar navnet Antonius. Det er en tittel som beskrev dem bra. Under deres lederskap og regjering, nådde dette imperium sin største velstand.

Herskeren Trajan, rivaliserte selvste Julius Cæsar i militær makt, og utvidet den Romerske verden til de største landområder som det noen gang hadde. Hans første kamper var i Europa, og det resulterte i en invasjon av Dacia, og andre områder nord for Danube. Tusener av kolonister plasserte seg i Dacia og spredde over alt det Romerske språk og dens kunst. Det er det område som i dag kalles for Romania. Og det i seg selv bærer vitnesbyrd om Romernes innflytelse der. Trajans kampanjer i lille Asia hadde mindre betydning, selv om de kanskje var mere vellykket der. Han drev partisanerne fra Armenia og beseiret Tigris og Eufrates dalen. Å holde i sjakk slike veldige områder gjorde bare vanskelighetene større, dersom det ble uro på en front. Trajans etterfølgere, Hardian gav dem opp med en gang.

Hadrian bemerket seg selv mere som en administrator. Han kunne lignede med Augustus i sin kjærlighet og fred og interesse for provinsenes velstand. Hardian gjorde to lange reiser gjennom den Romerske verden. Ved fronten (Ved grensene) bygget han fort og borger. Nesten ingen by i hans imperium manglet monumenter på hans generøsitet. Hadrian etterlot seg et minne om en fyrste som gjennom livet var opptatt med den alminnelige velstand blant folket, statens egentlige første tjener. Den siste av de gode herskerne var "Marcus Aurelius." Han var en tenker og en student. Men han fikk i grunnen liten tid til å meditere noe særlig. Hans regjering var fylt av nesten uopphørlige kampanjer mot partisanene nede i Eufrates dalen, og mot Tyskerne ved Danube (Donau) og Rhinen. Disse krigene åpenbarte svakhetene ved fronten, og åpenbarte også barbarernes styrke. Etter at Marcus Aurelius døde, startet det Romerske imperium med

kursen nedover. Men før vi avslutter denne periode og del av vårt studium skal vi ta et lite tilbakeblikk på verden under det Romerske velde i de to århundre mellom Augustus og Marcus Arelius.

PERIODEN MELLOM DET FEMTE OG SJETTE HODE.

180 – 284 AD

Den periode som blir kalt den senere herskertid, dekker en periode på ca to hundre og femten år, fra Comodus, til den siste forgrening av den Romerske verden ved Theodosius`død. Den utformet en periode med nedgangstider. Selve imperiets eksistens ble satt på en hard prøve, både fra utsiden og fra innsiden. Armeene ute ved fronten satte ofte opp sine favoritt ledere, som mulige overtakere av tronen, og dette forårsaket rene borgerkrigen. Fremadstormende guvernører i utkant distriktene gjorde ofte opprør mot svake og upopulære herskere, og prøvde selv å danne sine egne selvstendige stater. Tyskerne tok anledningen av slike tilstander og gjorde alt for å bli selvstendige. Omkring midten av det tredje århundrede ble det nødvendig å legge dem inn under den store provinsen Dacia, som Trajan hadde vunnet seg. En meget alvorlig fare oppsto også i det fjerne Østen. Her hadde Perserne overtatt og beseiret Partisanerne, de bestrebet seg på å gjøre seg fri fra den Romerske hånd. Denne Asiatiske provinsen hadde en gang vært lagt under det gamle Persiske styret. Skjønt Perserne ikke klarte å gjøre seg skikkelig fri fra det Romerske bånd, så var deres gjentatte kontrastøt mot Romerne meget sårbare, og gjorde riket svakere, og det på samme tid som de nordre Barbarere igjen hadde blitt en trussel for imperiet.

De herskere som satt på tronen i denne første halvdel av perioden, blir oftest kalt for soldat – herskere, og det fordi så mange av dem presset seg frem til denne posisjon ved sine sverd, og ved hjelp av legionene. Hersker etter hersker etterfulgte hverandre raskt følge. De fikk seg en kortvarig regjeringstid, bare for å bli utkjempet av en eller annen overraskelse fra en annen kant. Bare i et år (237 – 238 AD) Så ble det valgt hele seks herskere. De ble tilbedt, og så myrdet av sine egne tropper. ”Du vet aldri” sa en av dem en gang, ” hvilken stakkarslig ting det er, å bli en hersker”. Ved avslutningen av det tredje århundre finer vi dette imperium i kamp for sin eksistens. Ingen deler av det Romerske riket hadde

unnsloppet krigsherjingene. Festningsverkene i selve hovedstaden som var bygget av herskeren Aurelian, var i seg selv et vitnesbyrd om tilstanden i riket. Situasjonen var desperat, selv om den ikke var håpløs. Under en sterk leder, slik som Aurelian, beviste Rom enda at den var sterk nok til å bekjempe og befeste sin stilling. Og gjennom enda en sterk leder, Diocletian, så var riket trygget i enda et hundre år.

Diocletian, som er en av de mest omtalte i denne delen av Romersk historie, kom inn i hæren som en vanlig soldat, han steg hurtig i gradene, og kjempet sin vei opp til selve tronen. Han var en sterk og fremad rettet mann, som resolutt satte seg det mål å nå tronen. Og hans suksess ved å komme seg frem, gav ham en rang som statsmann og administrator, på lik linje med Augustus. Hans reformer var ment for å styre de store svakheter i dette systemet, og de avdekket store huller i det tidligere regimet. For det første ble det klart at riket var for stort i rekkevidde til at det kunne bli effektivt hersket over. En enehersker, hvor energisk han enn måtte være, hadde flere oppgaver enn han egentlig kunne gjøre. For det annet så var overtakelsen av tronen for en etterfølger helt i det blå. I et øyeblikk kunne en enehersker utvelge sin etterkommer, i det andre øyeblikk kunne senatet utvelge sin hersker, og i det tredje kunne legionene ta en mann å sette ham på tronen. Slike tilstander måtte bringe forvillelser mellom rivaler, som da nesten brakte dette store riket på sammenbruddets rand mange ganger.

Diocletian begynte sine reformer ved å innsette et system om hvordan herskere skulle kunne bli valgt. Han selv delte dette riket med en aktet løytnant ved navn Maximian. En hver av dem skulle være en Augustus, med ære som hersker. Han selv regjerte i øst, og Maximian regjerte i vest. Videre samarbeidet viste seg å være fruktbart, så hver av Augustusene valgte sine yngste medarbeidere, eller Cæsarer til å bistå ham i regjeringen, og ved hans død, skulle da disse bli deres etterfølgere. Diocletian reformerte også provins – systemet. Hele imperiet med Italia inkludert, ble oppdelt i mere enn hundre provinser. Disse ble igjen delt opp i tretten mindre områder, og disse igjen delt opp i fire prefekter. Denne reform letter arbeidet ved å lede riket, og gav mere makt over til guvernørene i provinsene.

De herskerne som regjerte etter Diocletian var spesielle. De bar tittelen ”Dominus”, som betydde Herre. De ble behandlet som guder. Alt som berørte deres person, ble gjort hellig. De brukte diademer og perler, og bar kapper og klær av silke og gull. De tedde seg som de Asiatiske monarkene. De fylte sine palasser med grupper som smigret dem, drev narrespill, og hadde endeløse statlige og imponerende seremonier.

Hitherto, en Romersk hersker, hadde vært et befall, og nå overhode for hæren. Nå ble han en konge, og han skulle hilses, ikke med den vanlige salutten fra kanonene, men ved bøyd knær og tilbedelse. En slik oppførsel, som de eldre Romerske herskere ville ha trodd kom til å føre riket nedover, hjalp i stedet til å inspirere etterkommere til hevn i de senere tider. Hvis det var Augustus hensikt å maskere, så var det Diocletians hensikt å utfolde den ubundede kraft til en Romersk hersker.

Det er lite tvil om at denne Diocletians reformer var med å hjelpe regimet til en forlenget eksistens. Men med all respekt for det, så hjalp ikke denne omformingen til å senke diskusjonene om etterfølgerne. Og bare to år etter at Diocletian hadde gått av, så var det seks rivaler som kjempet for å få tittelen Augustus. Deres trette og kamp fortsatte inntil bare to herskere var igjen. Det var Konstantin i vest, og Licinius i øst. Etter noen få år med delt regjering, gjorde en borgerkrig Konstantin til suveren hersker.

DET SJETTE HODE

324 – 337 AD

Konstantin var en dyktig general, og en vis statsmann. To hendelser av spesiell karakter har gjort hans regjeringstid kjent. Det var Konstantin som antok kristendommen som en av sine religioner i sitt rike, og brøt en ny vei til seier over den gamle hedningedom som hersket før. Hans arbeide med denne troens vei, er blitt diskutert opp til våre dager. Det var også Konstantin som grunnla en ny hovedstad for den romerske verden, ved Byzantium. Han kristnet dette Nye Rom, og snart ble byen oppkalt etter hans navn, Konstantinopel, Konstantins by.

Det var forskjellige grunner for at han flyttet verdens metropol fra det gamle til det nye stedet. Det romerske imperiet skulle fortsatt være ett

rike. Konstantin ønsket å ha et sterkt feste på den østlige side. På denne måten forsterket han Roms styrke på begge sider. Utviklingen førte til at Konstantinopel ble det store militære sentret i riket. Rom lå liksom for langt unna fronten. Konstantinopel viste seg å ligge bedre til rette geografisk, for den var omtrent midtveis mellom Tyskerne ved Donau, og perserne ved Eufrates. Konstantin trodde også, at kristendommen, som han håpet skulle bli den store religionen, lettere ville kunne bli akseptert av denne nye byen enn i Rom, som hadde så mange tradisjonelle hedenske sikker. Konstantinopel skulle da ikke bare bli et nytt sete for regjeringen, men også det nye hovedsete for kristendommen. Slik ble det også i nesten 1100 år.

Etter Konstantins død, så ble igjen det Romerske imperium et offer for uroligheter. Det ble stadige kamper med tyskerne ved Donau og Rhinen, og tilstandene i Asia forverret seg ved at perserne begynte sine tokter inn i landet. Og i mellomtiden begynte den østlige og den vestlige del av riket å vokse seg fra hverandre. Skillelinjene mellom de to deler ble mere og mere markert i det fjerde århundre. Etter herskeren Theodosius (395) AD døde, ble det et faktum, om ikke i navnet. Da gikk det under, ”Det Romerske riket i øst, og i vest”.

Mere enn fire hundre år var det da gått siden krigen i Actium gjorde Octavian til den suverene Romerske hersker. Hvis vi ser bort i fra Trajans nederlag ved Donau og Eufrates, så hadde ingen deler av dette store imperiet vært overgitt til fiendenes hender. Folket i dette riket hadde heller ikke prøve å styrte regjeringen, og heller ikke fjernet seg fra dets beskyttelse. Den Romerske stats menn trodde at dette skulle vare for bestandig. Men tiden nærmet seg nå, da disse gamle ordene skulle brytes opp. Barbarene skulle beseire sine egne territorier og overta makten, og tyskerne skule snart nekte å adlyde Rom.

Det blir sagt at Rom ikke ble bygget på en dag, og jeg vil si, at Rom ble heller ikke ødelagt på en dag. Når vi taler om Roms fall, så har vi ikke i tankene en plutselig katastrofe som overraskende kom og kastet sivilisasjonene i ruin. Nei det var en sakte og gradvis degradering av den gamle samfunnsform rundt Middelhavet. Denne retretten satte inn lenge før at tyskerne og perserne ble en slik fare for riket. Den ville uten tvil ha

fortsatt selv om ikke tyskerne og perserne hadde slått til ved frontene. Sannheten er den, at gjennom det tredje og det fjerde århundre i vår tid, så hadde den klassiske sivilisasjon vokst seg til et slikt stadium, at de fleste var bedervede både i sjel og sinn.

DET SYVENDE HODE 800 – 814 AD

”BEGYNNELSEN TIL DET HELLIGE ROMERSKE IMPERIUMET.”

Charlemagne, var en fører for kristendommen, og den største hersker i Europa på den tid. Og han så ut for de som levde da, som den rettmessige arvtaker av det Romerske riket. Han hadde de forriges kraft, og han manglet kun å få deres navn. I året 800 AD besøkte denne franske kongen Rom, for å fordømme beskyldninger som var blitt rettet mot pave Leo 3. paven hadde fiender der i byen. Charlemagne frikjente Leo fra alle beskyldninger, og restaurerte ham tilbake til sin tjeneste. Etterpå, på julaften drog Charlemagne opp til st. Peterskriken, mens paven hadde en messe der. Når da kongen, kledd i sin rike skrud, knelte ned foran alteret, tok paven plutselig en krone og plasserte den på hans (kongens) hode mens han ropte ut med høy røst ”Lenge leve, og seier for Charles Augustus, den store og eneherkende leder av det Romerske riket, innsatt av Gud.”

Enda Charlemagne hadde seg som overrasket over pavens handling, så vet vi at han ønsket å bli en slik hersker. Denne tilliten ville gi ham større ære og respekt, om ikke så mye mere makt enn den han hadde som konge av Franks. Paven på sin side var glad over kunne utnevne en slik mann, som hadde beskyttet kirken og gjort så meget for å spre den katolske tro til hedningene. Det Romerske folket ønsket også denne utnevnelsen velkommen, for de følte at tiden nå var inne til å gjenopprette det gamle imperium som verdens midtpunkt. Å fornekte den østlig maktfaktor til fordel for denne Franske kongen, var en utmerket metode til å overse Roms underlegenhet mot Konstantinopel.

Ordineringen av Charlemagne var en av de mest viktige hendelser i middelalderens historie. Det vil kanskje se ut som en liten sak, at han tok på seg denne tittelen, når han allerede hadde beseiret hele den vestlige delen av Europa. Men Charlemagne trodde at nå hadde det gamle Romerske riket kommet til sin rett igjen, og at han nå satt på den tronen

som en gagn var okkupert av Augustus og Konstantin. Så etter dette, hadde det da vært etablert en linje av vestlige herskere i det Romerske imperiet, helt opp til det niende århundrede. Tittelen ”Den hellige Romerske hersker”, ble overtatt av de senere arvtakere, etter Charlemagne, og holdt av dem helt opp til året 1806.A.D. (og det var pavene).

Charlemagnes regjeringstid var ikke noe sant bilde av det virkelige gamle Romerske imperium. Det innbefattet ikke rikene i øst, for der var herskerne i Konstantinopel, og de regjerte der i århundrer. Og for øvrig hadde han lite til felles med de gamle herskerne fra den tid, som talte latin, og administrerte den Romerske lov, og som behandlet tyskerne som sine verste fiender. Charlemagnes regjering var heller en form for nyskapning. Hans regjering hadde heller ikke lang varighet. Så stort var dette riket, og så ulike var de forskjellige raser av innbyggere, både i språk og skikker ellers, at det kunne bare bli regjert av en mann med den mest energiske styrke, mot, og vilje. Charlemagnes etterfølgere viste da seg også å være alt for svake til å kunne bevare fred og orden. Det vestlige Europa gikk nå inn i en periode av forvirrelse og voldshandlinger, og Charlemagnes befestede områder ble delt opp i separate og varierende kongeriker.

DYRETS LEGEME

Som vi nå har de 7 hoder på det dyret Johannes så, klart i våre tanker, la oss da vende tilbake til Åpenbaringen 13, for noen flere merknader. Du vil kunne se i vers 1. at ordet bespottelse er forbundet med dyrets hoder, og ikke med hornene. Disse ti hornene var symboler på de ti nasjoner i Europa som selv hadde en konge, hver eneste en av dem. Men bespottelse ble aldri brukt om dem. For disse kongene la ikke an en slik legning, at de i Guds øyne bar på et bespottelse navn. Videre må vi forvise oss om at vi ikke bruker ordet bespottelse, som et forbannelsens ord. Det betyr ganske enkelt at disse hodene, (herskerne) holdt på en tittel som Gud bare hadde rett til å bære. Det er bare han som er suveren og universell leder. Merk deg også hvordan jødene beskyldte Jesus for bespottelse mot Gud, i det de sa at han gjorde seg selv til Gud. Det er slik ordet benyttes her.

så i det 2. verset beskriver Johannes dyrets legeme. Og la oss nå få det klart for oss at dette dyret er bygget opp av de territorier som de tre andre dyr hadde som Daniel så. Leoparden er identifisert med det gamle Greske imperium. Føttene som på en bjørn, taler om det Medo – Persiske riket, og løvemunnen, bringer oss tilbake til det gamle Babylonske imperium. Dragen som gav sin makt til dyret, er Djevelen. Daniel så dette dyret gå i fra ham ned gjennom tidene. Han så det med et stort hode, og han iakttok det når det fikk 10 horn på seg. Han så det lille hornet komme opp i blant de ti, og der forlater han bildet.

Men Johannes som setter typer på den levende tjenesten i disse siste dager, ble ført fremover i tiden slik at han kunne tale om spesielle ting som om de allerede hadde hendt. Det er derfor han taler slik som han gjør i vers 3, når han sier, ”Og jeg så et av dets hoder, likesom såret til døden, og hans dødssår ble legt: og hele verden undret seg og fulgte etter dyret” Det var pave – hodet som ble såret av reformasjonens menn, som Martin Lutter, Calvin, John Knox, John Wesley, Swingly, Huss, og det siste slaget fikk han av Napoleon Bonaparte. Denne striden varte i ca 300 år fra ca 1500 – til 1800. AD og helbredelsen skjer her i det 20 århundre. Enda kunne Johannes si, ”Jeg så det”. La meg lese et annet vers; så skal vi gå inn til noen forklarende eksempler. Vers 4. ” Og de (verden) tilba dragen som gav sin makt til dyret. Og de tilba dyret og sa, hvem er lik dyret? hvem er i stand til å stride mot ham?” Venner, kan dere tenke dere noen virkelige høyt utdannede personer, hvis de fikk lov til å se Satan i sin fallende tilstand, falle ned for å tilbe ham? Selvfølgelig ikke. Og enda forteller Johannes at hele verden tilba ikke bare dragen, men også dyret. Dette er tilstanden i vår generasjon. Vi lever i den tid at det samme dyret vekkes til live igjen. Det kommer rett opp av havet. (ut av folkehavet) som vi sa tidligere, disse ti horn er ti separate kongeriker innen det samme området som en gang ble regjert av det gamle Rom. Nå binder de seg selv sammen igjen i det som i dag er bedre kjent som det Europeiske fellesmarkedet. Dette er en bevegelse som bringer det store dyret tilbake igjen.

Det skal komme en dag når disse nasjonene vil alle tale med en røst. Det vil bli når Gud har satt inn i deres hjerte at de skal støtte opp om Antikrist, for å fullføre hans vilje. (Åp. 17:17) Det gamle paveveldet som fikk sitt hode såret ved reformatorene og Napoleon, vil komme til å være

fullstendig helbredet da. Han vil da igjen ha den fulle kraft. Det er hvorfor Åp.17:8 taler om dyret som det gjør. Med andre ord, det dyret som var og ikke er, og skal komme igjen, taler om det faktum at om det enda har gått en lang tid hvor det ikke har vært noen maktfaktor, så er ikke dyret blitt ødelagt. Derfor kommer det til å regjere igjen. Det vil selvfølgelig ikke komme til å bli de samme menneskene som før, men det samme geografiske området, og den samme gamle ånden fra Satan. Det åttende hodet er av de syv, og han vil være en forskjellige mann, men vil inneha den samme tjenesten. Det var makten fra pavestolen som gikk rett inn og tok over etter det syvende hodet av det Romerske imperiet. Han ble da det 8. hodet, men det fortsatte å være som en av de syv. Derfor fikk heller aldri dyret noe åttende hode.

CHARLEMAGNE ELSKET PAVEN.

La meg videre forsøke å klargjøre disse 7 hodene på det gamle Romerske dyret. Når vi taler om forskjellige menn som , Konstantin, Charlemagne, osv.: at de har vært hoder på dette dyret, så må det bli forstått at disse spesielle menn stod et godt hakk over resten av herskerne i denne tiden. Det gjelder for alle 7. Disse hoder var en spesiell form for herskermakt. I enhver av disse perioder var det altså en mann som sto over alle de andre. Og det er ham som vi har nevnt med navn. Ta bare Charlemagne for eks. han regjerte bare i 14 år, mens hans regjering fortsatte en tid etter hans død. La meg forklare dette. Han elsket den katolske krike, og gjorde alt han kunne for den. Hvis du hadde levd under hans regjering, så måtte du være en katolikk! ELLERS! paven elsket ham, og han elsket paven. Vi ser derfor på en tidsperiode hvor herskerne var så opptatt med den katolske kirke at paven og herskeren gjorde alt for hverandre. Når en pave døde, så kom en annen for å hente sin tillatelse til embetet, og da var alltid herskeren der for å tale for ham og rose ham. Likedan var det om en hersker døde. Den gamle pave ville være der med en gang for å plassere kronen å den neste hersker. Derfor må du kunne se det syvende hodet som en periode hvor paven var for herskeren, og herskeren var for paven, men staten var fremdeles over kirken.

Men det kom en dag da paven skulle begynne å utøve makt, og reise kirken opp over staten. Den samme form for regjeringsmakt fortsatte videre, men da ble det paven som ble dens drivende kraft. Det er derfor det står, det åttende er av de syv. De etablerte ikke noen ny form for enevelde. De overtok bare den form som var der fra før. Satan fikk da disse pavene til å regjere menneskenes liv lik det deres gamle herskere hadde gjort før. Dette er det lille hornet som kom opp i blant de ti. Han satte ikke 11 horn på hodet. For de ti representerer politisk makt. Og pavens horn var mere eklesiastisk makt. Horn taler om makt. Men det definerer ikke denne makten. Det er derfor når du kommer til de 7 hoder at du ser noe som ligner på de syv hoder, som ser ut til å dukke opp etter dem. Men husk bare på at disse syv er politiske hoder, og at dyret er politisk, og det som ser ut som et annet hode er et klassisk hode. Det er paven, som ikke setter et nytt politisk hode på dyret, enda det regjerer med like mye autoritet som de gamle Cæsarene noen gang gjorde. Du kan lese dine historiebøker om den mørke tidsalder fra ca år. 1000, og oppover. Og fordi han regjerer med en slik makt, gjør det ham til et hode, men han er et av de syv også, eller et av de syv politiske regjeringene. Hodet er hvor hjernen sitter. Derfor blir også ofte de som regjerer kalt for hodet i en nasjon. Nå var det dette hodet som ble såret, og skaden ble gjort av menn som begynte å få en åpenbaring om at, den katolske kirke ikke var i henhold til Guds skrevne ord.

Som da mennesker begynte å få åpenbaringer fra Bibelen, så begynte de å protestere mot de katolske dogmene, og gikk ut at denne kirken. Og det så ut som om den katolske krike ble såret til døden, men vår generasjon har sett en sterk gjenoppliving av dette religiøse systemet som Bibelen kaller for en hore. Det økumeniske kirkerådet har til hensikt å vende alle de protestantiske skjøgene til bake til deres gamle mor., (KATOLISISMEN) som dyrets billede. (Åp. 13:15.)

DYRETS SYSTEM – DYRETS MANN – DYRETS ÅND.

Brødre og søstre, jeg håper at du har vært i stand til å følge det som jeg her har presentert. En ting er meget viktig for din forståelse, å huske uttrykket dyret. Det er bruk på forskjellige måter. Det gamle hersker riket som vi fikk se det når Daniel først så det, fikk det første billedet frem, men det

henspeiler også til den mannen som er overhodet for et slikt system. Og vi vil heller ikke glemme at det er en Satans ånd bak denne mannen. Denne terminologien viser også til denne ånden. Derfor har du både et dyre – system, og en dyrets – mann, og et dyrets – ånd. For videre forklaring så kan vi gå til Åp: 17:8 (hvor dyret kommer opp av avgrunnens dyp, og går over i fortapelsen. Enhver rettenkende person vet at dette må være ånden i systemet. En ånd kommer opp av helvete, utfører sitt onde verk, og blir ødelagt. Noen vil da spørre, hvorfor startet du med å kalle den Romerske imperialismen for dyret, og nå starter du opp med den katolske kirke, og lar henne være dyret? Katolisismen alene er ikke dyret. Dyrets legeme er bygget opp på 10 horn (nasjoner), men resultatet av at paven bruker sin makt over staten, har forårsaket at katolisismen seiler opp i forgrunnen av det hele.

Dette budskapet vil kunne få deg til å se at, den tjenesten som pave stolen etter hvert tilrev seg, til slutt kunne avsette diktatorene på den politiske fløy, og selv overta regjeringsmakten. Dette setter katolisismen foran all annen autoritet. Uttrykket dyret, viser da til dette systemet, og hodet over dette systemet vil bli åpenbart som dyret, for denne verden, i midten av Daniels syttiende uke. Det er da at Satan vil salve denne verdens kjente religiøse leder, slik at han kan åpenbare seg som dyret.

En religiøs mann med den gale åpenbaring, er rede til å gjøre hva som helst av det djevelen vil friste ham til å gjøre. Denne fortapelsens sønn er ordinert til å lede ugudelige, men meget religiøse mennesker til ødeleggelse. Guds sanne folk kan ikke bli ledet til ødeleggelse, og de vil heller ikke komme til å tilbe dyret eller dets bilde. Men resten av verden vil tilbe ham, alle dem som ikke fra før verdens grunnvoll ble lagt, har sitt navn skrevet i livets bok. (Åp. 13:8 & 17:8.) Hvordan vil han lede folket til ødeleggelse? Jo, ved å selv reklamere seg som Jesu Kristi stedfortreder på jord. Og å tvinge til seg fullstendig lydighet inn under hans kommando, ellers så vil de bli ekskludert fra kirken. Et folk som er helt uten åpenbaring, men tror på en Gud, vil da være redd for å sette seg opp imot denne manns ord. De vil være fengslede sjeler. Denne manns tittel er like mye bespottelig i Guds øyne, som de gamle Cæsarenes titler var i sin tid. Gud er den eneste suverene, universelle hersker, men hver tittel som disse legger seg til, bærer denne mening.

HERSKAPET I IMPERIET – DET POLITISKE HODET.

La meg si noen ord i tillegg om disse gamle herskerne i Rom. Noen ser ennå ikke ut til å forstå forskjellen mellom den tiden Daniel så sin visjon om det ene hodet, og den tiden hvor dyret hadde syv hoder. Jeg kan være villig til å følge med så langt. Særlig så lenge Rom ble regjert av de gamle Cæsarene, d.v.s. så lenge den kongelig familie satt på tronen, og de bar den videre nedover til sine slektninger. Da hadde dyret bare ett hode. Men når Nero døde, så fantes det ikke noen flere arvtakere, og da sluttet denne genetiske linjen av dette politiske hodet. Fra dette øyeblikk av, startet de syv hoder sin periode på dyret. Når engelen fortalte Johannes at de 5. var falt, så var det de fem gode herskerne som forsøkte å gjeninsette Cæsarlinjen gjennom en annen familie. Med andre ord så var det andre kongelige familier som inntok tronen, den ene etter den andre, akkurat som i keiser Augustus dager. Men det var ingen av dem som lyktes i sine forsøk. Men uten tvil så etablerte de alle sammen en politisk form for regjering som gav dem muligheten til å bli regnet som et politisk hode på dette dyret.

Den neste fremstående hersker var Konstantin. Det var mange andre menn som satt på tronen før Konstantin kom, men han var den neste som fremsto som et hode. Han gjorde nemlig en drastisk forandring i måten å herske på. Og når han passerte ut av senen, så gikk det over 400 år før den neste kom, som var Charlemagne. Men det var ingen av disse herskerne mellom Konstantin og Charlemagne som gjorde noe i sin regjering, som plasserte dem i en slik tilstand at de ble betraktet som et hode på dyret. Og det var Charlemagnes form for lederskap som ryddet veien for pavene, slik at de kunne begynne å utøve sin myndighet. Charlemagne satte det syvende hodet på dyret på plass, og ryddet selv veien for det åttende. Og det ble det (KLASSISKE HODET). Men husk, det åttende hodet er ikke noe politisk hode. Derfor ble det sett bare syv hoder på dyret. Jeg håper at dette vil kunne hjelpe deg å få klarhet i skriften. Den kongelige familie i Rom, ble kalt for Cæsarer. I Egypt ble de kalt for Faraouer, og i Russland Tsarer, og i Tyskland ble de kalt Keisere. Men når den siste av en slik kongelig familie dør ut, så blir det slutten på denne linjen. Rom har hatt sine herskere siden Nero døde, men de har aldri kunne blitt noen Cæsar.

Men fremdeles hang bespottelse navn ved dem, for dette uttrykket henger ved ordet hersker(eller suveren enehersker.) Ved dette samme tegnet bærer paven i dag den samme autoritet. I den katolske kirke er det gitt til en mann i gangen, en denne mannen proklamerer å være ufeilbarlig. Og som vi leste for deg fra historien, så tiltvang denne tjenesten seg retten til å avsette herskere fra tronen, eller hva de måtte ha for ønsker. Og det var bare han som hadde rett til å forandre lover osv: Å legge til seg slike rettigheter er å spotte Gud.

Men så vil du kanskje si, ja men bro. Jackson, det er da ikke slik nå. Vent du bare til dette hodet er fullstendig legt. Hvis du da fremdeles er rundt her et sted på jorden, så skal du få se om det er sant eller ikke. Det er mange pinsepredikanter som vet dette, men de går på kompromiss med mengden, og er redde for å bli betraktet som fanatikere hvis de sier sannheten om det de vet. Mange av disse predikantene har også vært i Rom, og hatt en audiens hos paven, de har stoppet, eller bøyd seg ned og kysset hans ring. Og hvis ikke dette er djevlige tilbedelse, så heter ikke jeg Raymond Jackson. Hvorfor sier jeg dette? Ganske enkelt fordi, bare Satans ånd kan få til slike ting. Hvis disse pavene hadde den hellige Ånd, så ville de ha gjort som Peter gjorde med Kornelius. ”STÅ OPP, JEG ER OGSÅ ET MENNESKE”. Ikke en mann fylt med Den Hellige Ånd, ville ha godtatt noen tilbedelse fra noen. Jeg sier dette med autoritet fra Guds eget ord. På den andre side, så vil enhver person, som er fylt med Den Hellige Ånd, før eller siden komme til å bryte opp noe fellesskap med gamle venner. Jeg vil også si dette, vi nærmer oss meget raskt den dagen da enhver av dere kommer til å bli tvunget til å identifisere dere med noe. Det kommer ikke til å bli noen anonym vei å gå for deg. Priset være Herren. Jeg takker ham for at han har åpnet mine øyne, og forårsaket at jeg står for sannheten. Jeg kan ikke trekke meg nå, ikke om jeg en gang ønsket det. For disse Contender (striden) har gått ut over all verden, og alle dem som leser dem, vet hva jeg står for. Jeg er allerede merket. Men kjære bror, og søster, jeg vet også dette, hva jeg har lært, kommer rett ut fra Bibelen. Dette er ikke bare en kjødelig manns meninger. Hvis disse autoriteter noen gang kommer inn her og sier, ” Hvorfor sa du dette?” så kan jeg bare si, ”Dette ble ikke oppfunnet av meg, jeg har fått det i fra Bibelen”. Hvis det er galt, så må du også si at Bibelen er feil. Jeg er ikke den første som sier at den katolske kirke er en Hore, eller skjøge, rent

åndelig talt. Det er Bibelen som sier det. Jeg er ikke den første til å si at, de protestantiske kirkesamfunn er skjøger, eller døtre av moderkirken. Det er Bibelen som proklamerer det. Det er ikke meg som bruker ordet dyret, om dette systemet, det er Bibelen som har fastslått det, slik at enhver kan studere det for seg selv. Sannheten er den, at de Bibelske sannheter har blitt tråkket på over så lang tid, og menneskene har fulgt disse menneskelagde denominsajosns programmene, og uten å være klar over det har de allerede tilbedt djevelen. De tror at Gud bor i deres to til ti millioners bygningene som de har laget seg, og klassifiserer folk som oss som noen raringer og fanatikere. De har misforstått hensikten i å ta vare på de ting de hører. Derfor vil all den Bibelske sannhet som Gud restaurerer tilbake til sitt folk i dag, i sin menighet, og som disse systemene har tatt sitt navn etter, ha fullstendig forlatt dem. Det er de samme menneskene som er med på å helbrede såret på det hodet, som var såret til døden.

ET HODE SÅRET TIL DØDEN.

Martin Lutter forkynte tro på Gud, isteden for å tro på paven. Dette bragte tusener av fangede sjeler ut av rekkene fra den katolske kirke. Kort etter dette, var det en annen mann som trakk sitt åndelige sverd og begynte å lære. ER DU EN GANG BLITT FRELST (FØDT PÅ NY) SÅ ER DU FRELST FOR ALLTID: Derfor er John Calvin blitt kjent som en reformator, som Gud brukte til å restaurere læren om den EVIG SIKKERHET tilbake til menigheten. Knox, lærte at, det som skal skje, det kommer til å skje, og det er en forutvelgelse. Og det er en sann Bibelsk lære som er åpenbart for folket, slik at de kunne bevare det i trå med Guds forutvelgelse. BARE DET Å TRO AT GUD SÅ NED PÅ DEN FORTAPTE MENNESKEHET, OG ETTERPÅ VALGTE SEG UT NOEN SOM SKULLE BLI FRELST OG RESTEN AV MENNESKEHETEN DA SKULLE GÅ FORTAPT, ER GAL FORSTÅELSE AV FORUTVELGELSEN. På den andre side: hvis du kan gå til 1.kap. i Efeserbrevet og erkjenne at Gud gjennom sin forutviten, kjente et hvert individ som i det hele tatt kom til å tro, enda før han var blitt skapt på denne jorden, da ville du ikke ha noen vanskeligheter med å forstå at han kunne skrive opp ethvert navn i livets bok på de troende, enda før verdens grunnvoll ble lagt. Det er det samme med den evige

sikkerhet for den troende. Det å rekke frem hånden til en eller annen predikant, og sørge for å få ditt navn oppskrevet i en eller annen kirkeprotokoll, gir deg ikke noe sikkerhet. Men hvis du i sannhet er døpt inn i Jesu Kristi legeme, ved den Hellige Ånd, (jeg sier det slik for å trekke din oppmerksomhet til det faktum at det er mange etterlignere av opplevelser i den religiøse del av verden.) da kan du aldri gå fortapt.

Har du en gang fått det sanne seglet i ditt hjerte, så er du forseglet for alltid. Og dette krever en personlig tro på Jesus Kristus. Det å følge denne paven, vil i alle fall ikke kunne gi deg dette seglet. Når da Gud restaurerte disse Bibelske sannheter tilbake til menigheten, begynte paveveldets makt å synke, og taket på menneskets skjebne glapp. Paven og hans kirkesystem mottok da det åndelige sverdet, men jeg ønsker at du skulle lese litt av historien som kunne vise deg, at paveveldet også fikk et militært støt mot seg ca 300 år senere. Tittelen på denne boken er, ”Paven såret av det militære sverd.” Det er hentet ut av Josef Rickabys skrifter, og ble funnet i et katolsk samfunn i London. Skriftet heter ”Det moderne paveveldet.” I november 1793 var det en samling på 17 biskoper, og noen andre medlemmer som gjorde en uttalelse om å avskaffe all religion. Dette var under Napolion Bonaparte. Så i året 1797, når pave Pius 6. følte seg meget syk, gav Napoleon ordre til at i påvente av pavens død, så skulle ingen etterfølger overta hans plass. Men paven kviknet til igjen. Og freden ble snart brutt. General Berthier drog da inn i Rom den 10. Februar 1798, og proklamerte en republikk. Den aldrende pave nektet å underlegge seg denne befaling, og ville heller ikke anerkjenne de franske påbud. Han ble da raskt tatt til fange, og brakt fra fengsel til fengsel rundt om i Frankrike. Han døde da nedbrutt og vanæret den 19. august 1799, i det franske fengsel (eller borg) ”Valence”, i en alder av 82. år. Det var ikke å undres over, at folket rundt om i Europa da trodde at pavestolen var død, etter det som Napoleon hadde gjort.

En annen katolsk skribent, ”Cannon Trevor” sier, pavestolen var død, og blant alle katolske kretser ble det ikke løftet en finger for å forsvare tronen. Reformasjonen hadde da allerede pågått i 300 år. Men Napoleon slukket det siste blaffet som var, og fikk alle disse katolske skribentens oppmerksomhet. Da Pius den 6. døde, så gikk det over 6 måneder før noen annen pave ble valgt, og det var ikke uten vanskeligheter fra

Napoleon. Men han overså Napoleon og satte i gang en kampanje for å restaurere den katolske kirke tilbake til sin rette posisjon. Men paveembedet hadde fått et sår som ikke kunne la seg lege så lett. Dette skjedde rett etter at John Wesley hadde vært på scenen. Og han hadde ridd på hesteryggen å forkynt om Hellighet. Han trodde på Luthers åpenbaring, at de rettferdiggjorte skal leve ved tro. Men han la noe til dette, at også de rettferdiggjorte skal leve et hellig liv, adskilt fra verden. ”For uten fred og hellighet, skal ingen se Gud”. Den nye verden var blitt oppdaget, og Metodist – misjonærer reiste over hit, drog opp og ned over New England regionen, og forkynte evangeliet om den åpenbaring de hadde. Og brødre og søstre, dette satte spor på menneskeheten. Fra Wesleys og Napoleons dager og helt opp til W.W.I. (første verdenskrig) så var paven bare en figurativ type. Hans makt over menneskeheten var blitt brutt. På denne tiden så var England, Frankrike, Tyskland, Italia, Spania, og Portugal alltid kontrollert av Pavestolen, men de brøt seg ut som om de skulle være en gruppe skolebarn som hører skoleklokka ringe når timen er slutt. Og de spredte denne nærhet av det de hadde fått sett, rundt om i verden. I historien blir dette kalt kolonitiden.

KOLONITIDEN.

England bygget en av de største maritime flåter, som noen gang har vært i verden, på den tiden. Hennes sjømenn satte seil. Tyskerne drog til Afrika, portugiserne, og spanjolene drog til sør Amerika. Ja over hele denne verden drog disse hornene fra Europa ut og etablerte kolonier og territorier i fremmede land. England ble en av de største kolonimakter i Europa. Et ordtak gikk i den tiden, at solen gikk aldri ned over det Engelske flagg. Det betød jo da selvfølgelig at, et eller annet sted på denne kloden valet alltid dette flagget i dagslys, fordi de hadde makt rundt om i hele verden et sted. Men den 1.verdenskrig syntes å ha stagnert denne utvidelsen på den tid. Og flere ting synes å ha stagnert rundt denne tid. Kolonitiden stagnerte, likeså de dødelige sår på det katolske hodet, og også restaurasjonen av evangeliets frie forkynnelse. (Men denne frie evangeliske forkynnelse satte størst spor i den nyere verden.) Krigen ble utkjempet, og ettersom røken av ruinene begynte å legge seg, begynte menneskene å søke etter frihet og fred igjen. Men denne friheten ble snart brutt da den 2. verdenskrig satte i gang. Europa ble igjen rystet og

nedbrutt, og mye av det ble fullstendig knust. Men på en måte var dette Guds måte å kalle hjem disse kolonimakter. Det var som om han sa, ”Horn kom hjem!” Jeg husker jeg var i det fjerne Østen på den tiden. Men ikke før var vi kommet hjem, før vi fikk høre drønnene av hva som gikk fore seg i Fransk Indonesia, så i Kongo og Nord Vietnam, osv.: Disse nasjoner fra Europa begynte å trekke sine tropper ut av de områder som de var spredd ut til. Og kolonitiden tok en slutt. Vet du hva som hendte da? Kommunismen fulgte rett etter i hælene på kolonistatene, og overtok etter dem. Dette i sammen med krigen selv, forårsaket at disse gamle hornene måtte slå seg sammen for å bekjempe denne oppstående fare. Dette produserte NATO, som er de militære grunner for å beskytte hele det europeiske området. Hvem er det de beskytter seg imot? Jo, Russere. Ganske enkelt dette, ni av disse hornene er allerede bundet i sammen i en økonomisk handelsavtale. Og den tiende er nå i forhandlinger for å få i stand en sammenslutning med de andre ni av dette gamle legemet av dyret. (Flere vil komme til siden.) Kommunismen har i grunnen bare vært et skremmeskudd, for å få fortgang i samlingen av dette dyresystemet. Med andre ord, kommunismen er et verktøy i Guds hånd, og dets hensikt er å arbeide ut tilstander som vil kunne oppfylle Guds ord.

På samme tid er det blitt en stor bevegelse og samling av de forskjellige rekker blant de religiøse organisasjoner. Derfor har du på den ene siden, den politiske del av dyret, som du kan se i Daniels bok og i Åpeinbaringsboken, som forener seg til en samling, og på den andre side har vi den åndelige side, av dette dyret som blir samlet og kommer til liv igjen. Det er den økumeniske bevegelse innen de religiøse rekker. Og karismatikerne spiller sin del i det hele. Uten tvil står nå denne gamle verden foran den periode som vil igangsette Antikrist regjeringsmakt på jorden.

Det er ingen som egentlig ønsker å oppleve en krig til, men Guds ord kommer til å oppfylles også her, og Guds ord sier at Israel kommer til å bli angrepet av en stormakt fra nord. Og Gud vil tre inn i den krigen og kjempe for Israel. Men det kommer ikke til å skje før denne verden er kommet ned på sine knær. (Les Esekiel 38 og 39) Verdenslederne vil komme til å være mer enn glad for å kunne undertegne en fredsavtale med hverandre. Og de kommer til å være enige om at paven i Rom er den mest

nøytrale mann de kan finne, til å se til at en slik pakt blir holdt. Den paven som nå lever, er kanskje ikke den som kommer til å bli mannen, men han er fremdeles ung nok til at han kunne bli det, hvis vi da er så nære enden som det ser ut til. Denne paven er sett på, som en ydmyk mann, en åndelig type, som har sin største interesse for menneskehetens sjeler. Men husk, en mann som kan bli stolt på til å mekle i en fredsavtale på grunn av sin unike posisjon, kan fort forandre seg. Tro meg venner, det er dette som vi er like ved å få oppleve i vår generasjon. Jeg behøver ikke å være i live, så jeg får se Esek. 38, 39, oppfylt, men noen her i vår generasjon vil i alle fall komme til å se det. Israel ble jo proklamert som egen stat i 1948, og denne generasjonen vil få se det. Jeg tror også at denne hendelsen vil kommet til å sette i gang tiden for Antikrist. Når dette skjer, så er tiden for brudens opprykkelse like for døren. Men jeg sier dere venner, se ikke etter opprykkelsen før denne mannen er blitt åpenbart. Du må rette og slett hoppe over skriften for å kunne gjøre det. Og dersom du ikke har respekt for skriften, så trenger du vel i alle fall ikke å se etter noen opprykkelse. Opprykkelsen er bare for dem som er rensset og gjort rene fra alle menneskelagde tradisjoner. Og denne renselsen er gjennom Guds eget ord.

Å STÅ PÅ GUDS ORD.

På dette punktet i mitt budskap, vil jeg oppfylle et løfte. Jeg lovte at vi skulle kalkulere de aktuelle dager av tid som det skulle ta, å fullføre Daniels 70 uker, før og etter Kristus. De fleste av dere er vel allerede kjente med de store forskjeller som verserer blant de som bekjenner William Marion Branham, som den syvende tids budbærer, for Laodikeas menighetstid. Disse forskjellene kommer ut av sitater som er gjort av Bro. Branham selv, i andre budskap som han talte, etter at han hadde lært grundig om disse 70 Daniels uker i spesielle budskap før. Der lærte han at Kristus ble korsfestet i slutten av den 69. uke, som da skulle bli, regnet om til år, 483. Jeg har alltid vært en slik type som, når noe er blitt bevist for meg ut i fra Bibelen, så henger jeg meg ikke straks på sitater som etterpå går imot det Bibelen sier. Det spiller ingen rolle hvem som da sier det. Og her ligger egentlig problemet. Det er en masse mennesker i dette budskap som prøver (jeg sier forgjeves) å holde seg til et hvert ord som denne profetbudbærer uttalte. Men jeg er i grunnen en type som nekter å tro at 3

½ år, er det samme som 7.år. og et er mange i dag som mener det. På den andre side ville det ikke spille noen rolle for meg om Bro. Branham hadde sagt det ti tusen ganger, at Jesus ble avkuttet i midten av Daniels 70ende uke, når han allerede har bevist for meg i fra skriften, at han ble avkuttet i slutten av den 69 uke. Og i tillegg så er det Bibelen som jeg tar mitt standpunkt i fra. Jeg har allerede fortalt dere hvordan jeg først ble så interessert i dette emnet, så jeg legger bare inn disse få merknader, for å lede oss inn i det vi her skal behandle. Med andre ord, hvis Jesus hadde blitt avkuttet i midten av Daniels 70 uke, som noen fastholder han ble, så måtte det nå ha gått 486 ½ år av denne profetiske tid som gjenstår, siden Nehemias sendte ut sitt dekret om å gjenoppbygge Jerusalem som by. Det som vi da her vil gjøre, er å se om det er mulig å komme frem til så mange år som de forfekter. Gjøre ditt beste nå for å følge med meg i denne kalkuleringen, så tror jeg ikke du kan ha noen tvil i ditt sinn igjen om det, når det gjelder den tid Kristus skulle avkortes for å oppfylle Daniel 9:26.

70 UKER ER TILMÅLT.

La oss først gå tilbake til Dan. 9:24, å lese noen vers. ”Sytti uker er tilmålt ditt folk og din Hellige stad, til å innelukke frafallet, og til å forsegle synder og til å dekke over misgjerninger, og til å føre frem en evig rettferdighet, og til å besegle syn og profet, og til å salve et aller helligste. V 25. og ombygge Jerusalem, inntil en salvet, en fyrste, står frem, skal det gå syv uker, og to og seksti uker; det ska settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidens trengsel. V. 26, og etter de to og seksti ukene skal den salvede utryddes og intet ha, og staden og helligdommen skal en kommende fyrstes folk ødelegge, og enden på det er oversvømmelse, og inntil enden er det krig, ødeleggelse er fast besluttet.” Vi skal ikke her repetere alt det som tidligere er sagt, derfor vil vi råde deg til å gå tilbake til del En, av dette budskapet som var nummer (3. av STRIDEN.) (Du finner dette omtalt der i den siste halvdel av dette heftet). Dette vil kunne gi deg det bakgrunnsstoff du trenger til å arbeide med videre.

Som vi tidligere har sagt, så er historien utregnet etter den sekulære kalender som er et år med 365 ¼ dager. Dette må vi da også bruke her, selv om vi skal komme til å bruke skriften, hvor Guds profetiske kalender

bare har 360 dager i året. Følg godt med, så vil du kunne skjønne hvorfor vi behandler det som vi gjør.

KRISTUS ER FØDT PÅ HØSTEN.

Sekulær historie setter Nehemias' dekret tilbake til året 445. B.C., og vi må starte det i måneden Mars, som er den Jødiske måneden NISAN. Vi har nå her 490 år å kalkulere med. Og disse sekulære årene (eller solårene) begynner i januar, så vi mister mange dager av dette første året før vi kommer til Mars måned, og det før vi enda begynner å regne. Så må du legge merke til at Kristus, (for å kunne oppfylle alle åndelige typer, så vel som de skriftmessige fakta), måtte bli født på høstsiden av året. Dette tar også bort en del dager av B.C. tiden, og gir oss tilbake bare 444 år, og ca 200 dager før Kristi komme. Vi vet alle at Kristi fødsel er det som markerer skillelinjen mellom B.C. tid, og AD tid. Dette er hvorfor jeg sa at Kristus måtte bli født en gang på høsten mellom år 0 og 1, for Kristi fødsel i seg selv skulle jo markere nullpunktet i delingen av tiden. Men den Julianske kalenderen (som historien blir notert etter), er så oppblandet at ingen egentlig vet hva de skal gjøre for å komme helt korrekt fram til tiden. Mange er det som har forsøkt fra tid til annen, og de har alle kommet fram til forskjellige tider. Men de fleste har dog regnet seg frem til ca. år 4 før Kristus, som det året at Jesus ble født. Dette skjedde fordi de ikke kunne regne ut tiden bakover, og komme nærmere nullpunktet enn det. I Guds tanker så har alltid Kristi fødsel vært nullpunktet, men som jeg allerede har sagt; du kan ikke bare stoppe tiden, justere alle ting, og så sette den i gang igjen. Men i forsøkene på å få strukket alle ting inn i deres tidstabeller, bare for å se om de ikke kan få til nok tid frem til Jesus blir korsfestet i midten av Daniels 70 uke, så har det tilfredsstilt meg å kunne se at det ikke på noen måte kan puttes inn nok år mellom Nehemias' dekret og Kristi korsfestelse til å få det til å stemme. Det meste du kan komme opp med, er 485 profetiske år, når du da legger til alle disse ekstra dagene på deres side. Og du må ha 386 ½ år, for å få Ham til å bli Korsfestet i midten av Daniels 70 uke.

Derfor spør jeg deg nå rett ut. Hvordan kan noen bare sette frem at Jesus ble avkuttet i midten av denne uken, når Bibelen selv forteller oss at han ble utryddet i slutten av den 69 uke? og det når du i alle fall ikke kan putte

inn nok år i den tiden til å få det til å passe så langt? De fleste av dem som proklamerer å tro dette, bryr seg ikke en gang om det er mulig eller ikke. De ønsker bare å si det som broder Branham sa. Og det er jo helt i orden, hvis de bare kunne ta de ord som han talte da han virkelig lærte ut fra dette emne i Bibelen. Men de foretrekker heller noen uttalelser som han senere kom med, når han ikke en gang behandlet Daniels 70 uker.

B. C. ÅR SKULLE ENDE VED JESU FØDSEL.

Brødre og søstre, jeg ønsker å starte opp rett her, å nærme meg dette tidsspørsmål fra en annerledes side, enn de forskjellige standpunkt som noen historiker har gått inn på det. Vi kan gå rett inn i Bibelen å finne Jesu alder, når han ble korsfestet. Videre så vet vi at Gud, er den store evige Ånd som fullbyrder profetiene og du burde vite at han ikke holdt seg til noen tidstabell som var utregnet av menneskeheten. Han har sine egne tidstabeller, som han holder, og de passer slett ikke inn til den måten som menneskene gjør det. Nehemias dekret ble satt igang nøyaktig etter Guds plan. Og engelen fortalte Daniel, at etter de 69 ukene, skulle Messias bli utryddet. Det leste vi i versene 24, og 25. i kap. 9. Du kunne der merke deg at du hadde først en 7 ukers periode, som utgjør 49 år, og så en 62 ukers periode som utgjør 434 år. Og det er etter denne 62 ukers perioden at Messias skulle bli utryddet. Vi aksepterer da at Jesus ble utryddet ved enden av den periode som ender opp til nøyaktig 69 profetiske uker. Vi kan også være sikker på, at i Guds sinn så ble Jesus født på nullpunktet i tiden. For det er hans tid som skiller B.C. tid fra AD tid. Vi vet også at B.C. tid, ble utregnet etter livsløpet og regjeringene til forskjellige konger og herskere. Når vi tar for oss Kristi fødsel, så brukes det der de gamle verdens – ledere som levde på den tid da han ble født. Cæsar Augustus var den som utstedte befalingen om at all verden skulle innskriveres i manntall, for å betalt skatt. Kvinnirius var da landshøvding i Syria, og Herodes var da den innsatte konge i Judea, da Jesus ble født. Historien viser at B.C. tid, slutter etter eller annet sted rundt den tid Herodes døde, men som vi sa, historien er skrevet av menneskers måte å kalkulere tid på. Det var i det 6 rårhundre at forskjellige mennesker begynte å rette på den Julianske kalenderen. Men de kunne ikke få den korrigert slik at Kristi fødsel passet inn med året 0. De måtte bare forlate emnet, og så at Kristus sannsynligvis ble født et eller annet sted mellom år 6 – og 4 B.C. Enda vår Scofield

Bibel (Engelsk Bibel) i det kapittel som omhandler Kristi fødsel, har satt opp ca år 4 B.C. i sine notater. De har bare ikke nok tall å arbeide med for å kunne få det rett.

En vanlig enighet blant dem er det dog, at Jesus ble korsfestet i året 32 AD og det bringer kanskje enda mere forvirrelse enn noe annet, dersom han skulle ha vært 33 ½ år ved sin død. De sier jo at han ble født ca år 4. B.C. Forstår du meg her? Det mere du studerer de sekulære historiske data, jo mere forvirret kan man bli. Så la oss nå legge alle disse ting til side, å prøve å se det i fra et litt annet standpunkt.

HVORFOR 32 AD SOM KORSEFTELSESTIDSPUNKT?

Historikerne er enige i av korsfestelsen skjedde i år 32. AD. Det var det eneste året at Jesus kunne ete sitt påskemåltid på en torsdag, blitt korsfestet på en fredag, ligge i graven på lørdag, og stå opp igjen på søndag morgen fra de døde. Dette da i harmoni med Bibelske hendelser. Med andre ord så er år 32 AD i henhold til sekulær historie det eneste år på den tid da disse hendelser kunne gå opp og stemme med den Bibelske beretning. Derfor tror jeg også at det for oss er akseptabelt å tro på dette året, som et utgangspunkt for det vi her ønsker å gjøre. Vi starter altså her med hans korsfestelse, og de skriftsmessige muligheter som vi her, og så tar vi og regner de antall dager som denne Daniels 70 ukers periode inneholder, tilbake ned til begynnelsespunktet. Slå opp i deres Bibler i Lukas 3:1, ”I det femtende år av keiser Tiberius`regjering, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea, og Herodes fjerdingsfyrste i Galilea, og hans bror Fillip fjerdingsfyrste i det itureiske og trakonittiske land, og Lysanias fjerdingefyrste i Abildene, mens Annas og Kaifas var yppersteprester, da kom Guds ord til Johannes, Sakarias sønn, i ørkenen; og han kom rundt om i hele landet om Jordan og forkynte omvendelses dåp til syndenes forlatelse.” Bare tenk nå på det 15 år av Tiberiuses regjering, og så går vi videre ned til vers 21. ”Men det skjedde da alt folket lot seg døpe, og Jesus var blitt døpt, og bad, da åpnet himlene seg. Og den Hellige Ånd kom ned over Ham i legemlig skikkelse, som en due, og en røst kom fra himmelen: Du er min sønn, den elskede; i deg har jeg velbehag. Og Jesus var omkring tretti år da han begynte sin gjerning,” Når var Jesus 30 år? Jo, da han ble døpt. Vel han var altså ca 30 år da han ble døpt, og det måtte ha

skjedd på høsten en gang hvis hans tjeneste skulle vare i 3 ½ år. Han ble jo korsfestet i påsken.

Noen vil vel nå si, hvordan kan vi vite at han virket i 3 ½ år? Vi vet at han ble korsfestet i måneden Nisan, som er vår siste del av Mars og første del av April, etter vår kalender. Dette går fremover og bakover i perioder på 19 år før det kommer på det samme punktet igjen. Så vi balanserer det hele ved å holde oss til siste halvdel av Mars og første halvdel av April. Det er også naturlig sett på våren. Men la oss da her ta noen minutter for å se hva Bibelen sier skjedde etter hans dåp. Første ser vi at han ble ført inn i ørkenen i 40 dager, hvor han fastet, og han ble fristet av Satan. Der brukes det opp ca 1 ½ måned av vår tid. Så kommer han tilbake til Galilea, hvor han ble oppfostret i byen Nasaret. Fortellingene viser at på denne tid begynte han å utvelge seg sine disipler. Han gikk inn i synagoger, rundt om i Galilea og Kapernaum hvor han bragte vitnesbyrdet til jødene på forskjellige steder. Han var også tilstede i et bryllup i Kana i Galilea, hvor han gjorde vann om til vin. Han reiste også enkens sønn, fra Nain opp fra de døde. Alt dette skjedde i de første 6 månedene etter at han ble døpt. Så hørte han at Johannes var blitt kastet i fengsel. Han tok sin mor, sine brødre, og sine disipler og drog til Kapernaum. Dette bringer våre referater etter hans dåp, fremover til våren, for bare noen få dager etter så drog han opp til Jerusalem for å være med om påskefeiringen. Her er det han oppfyller Malakias 3, ”Se jeg sender min budbærer, han skal rydde vei for meg, og Herren, som dere søker, skal plutselig komme til sitt tempel, ja paktens budbærer, (DETTE VAR PAKTEN OM NÅDEN) som dere stunder etter å få se, se han kommer sier Herren Hærskarenes Gud. Men hvem kan utholde den dag han kommer, og hvem kan bli stående når han lar seg se? for han er som en smelters ild og som tvetters lut.” Det betyr at han vil komme til å være en renser, og det er det første som han foretok seg da han kom til Jerusalem. Han gikk rett inn i templet med en svøpe, og begynte å drive ut alle de som solgte okser, sauer, duer, osv. : Han veltet over pengebordene til de som satt og vekslet med penger inne i templet, og han sa til dem, ”Gjør ikke min Faders hus om til en handels bod.” Hvorfor gjorde han dette? Han rensket templet. Dette var begynnelsen av de tre fulle år av hans tjeneste. Han drog opp til påsken hver vår, etter dette. Og den tredje påsken etter sin dåp, var da han ble korsfestet. Det vil være umulig for meg å si noe annet enn at han tjente

her mindre enn 3 ½ år. Alle andre bilder setter også 3 ½ år som typer, ville ikke også du si det? De to Jødiske profeter i Åp. 11:3,4,5, vil komme til å tjene i 3 ½ år, således vil også antikrist bli tillatt å holde på i 3 ½ år. Hvorfor skulle da Jesus ha mere eller mindre? Han hadde visselig også sine 3 ½ år. Jeg er overbevist om det selv. Jeg forsøker bare å si det slik at også du kan bli overbevist. Ikke bare fordi jeg sier det på min måte, men fordi du må ta de ting jeg her sier, og samstemme dem opp med Guds eget ord.

483 PROFETISKE ÅR, ER 173.880 DAGER.

Jeg tror det er på tide å gå videre her nå. Vi har nå kommer frem til Jesus alder da han ble korsfestet, og det var 33 ½ år. I henhold til sekulær tid. Tar vi da 33,5 og ganger med 365.25, så kommer vi til 12.236 dager. Dette var da Jesus totale livslengde her på jord. Og i henhold til Guds timekalender så var dette de antall dager fra nullpunktet, og fem til korsfestelsesdagen, da Jesus ble utryddet. Vi vil akseptere 32 AD som det sekulære år (solåret) hvor Kristus ble korsfestet, på de grunner som vi allerede har forklart. Derfor skal vi nå finne ut hvor mange dager som egentlig inneholder 69 uker (profetiske) som nå har gått. Hvis du ganger 69 uker med 7. (det er 7 år i hver uke), så kommer vi til 483 år med profetisk tid, som vi skal regne oss ut fra. Så skriv ned 483, og gang det med 360 (for det er et profetisk år), og da vil vi komme til en total på 173.880 dager fra den tid Nehemias dekret gikk ut, fram til Jesu Kristi korsfestelse. Vi lar nå disse 173.880 dagene ligge der litt, så trekker vi i fra 12,236 dager fra den summen, for det var den tid som Jesus levde på jorden. Da kommer vi til 161.644 dager. Dette vil da måtte bli vår B.C. tid. Og dette vil da være helt likegyldig, om vi regner med profetiske år, eler solår. Det samme antall dager er i alle fall intakt. Det gikk altså 161.644 dager fra befalingen om å gjenoppbygge Jerusalem gikk ut, og til at Jesus ble født. Hvis du da gjør om disse årene til sekulære år (solår), med 365.25 dager i året, så ender vi opp med 442 år og 203 dager. Disse 203 dagene er litt over et halvt år. Husk at vi godtar året 32: AD, som det året da Jesus ble korsfestet. Så når du tar de 33 ½ år (solår) fra måneden Nisan i året 32. AD, da setter det deg 1 år og ca 100 dager tilbake til det som den Julianske kalender kaller B.C. tid. Derfor når du da legger til 1. år og litt over 100 dager til 442 år, og 203 dager, så kommer vi tilbake til

året 444 B.C. sekulær tid. (solår). Det er vanlig akseptert at det var året 445 B.C. som var det året at befalingen gikk ut, men det er bare fordi historikerne skrev før mennesket hadde nøyaktige tall å kalkulere med. Men ved bruken av den moderne teknologi og datateknikk, kan vi i dag korrigere vår kalender. Men hva vil du gjøre med all den historien som allerede er nedskrevet, hvor de bruker vår nåværende kalender?

444 OMBYTTES TIL 445 B.C.

Her er hva en Engelske professor sir Robert Anderson, historiker, måtte si, og hvorfor han sa det. Jeg vil ikke komme inn på alle detaljene, men her er resultatene av hans kalkulasjoner. Han bruker den aksepterte tid Mars den 14. 445. B.C. og han fyller inn de nødvendige opplysninger inn i datamaskinen. Den tidskorrigeringen som da kom tilbake til ham var 444. B.C. i stedet for den vanlig aksepterte tiden 445 B.C. så tar han de 444 år, og legger dem til de 32 år i AD tiden og får 476 år. Når han da bryter disse ned i antall dager, så kommer han fram til de samme dager som vi kom frem til her i sted. Derfor er det som vi har funnet ut ved vår utregning et bevis på at det ikke 445 år der tilbake B.C. at det skjedde. Men om det nå skulle ha vært det, så ville du ikke kunnet ha nok tid til å korsfeste Kristus i midten av Daniels 70 uke. Dert finnes ikke noe slikt som B.C. og AD tid i Guds tanker, men fordi at historien er skrevet ned allerede, så måtte den sekulære tidsregning sette Kristi fødsel til B.C. perioden. Men vi vet for vist at det ikke kunne være så langt tilbake til år 4. B.C. som noen holder det for å være.

Jeg føler her at vi har bevist dette, ved kalkulering av de antall dager som vi har det. Vel noen av dere kan ennå lure litt på det som vi her har sagt, så la meg si dette. Hvis du tar de år som Jesus levde her på jord, som var 33 ½ solår, og gjør dem om til profetiske år, så kommer du frem til ca. 34 år. Det er da profetiske år. Videre så tar du de første ukene (7) i Daniel 9:25, som da vil være 49 år, dette bringer deg da frem til Malakias profetiene, (for han profeterte i slutten av disse 49 årene). Legg da til de årene fra Malakias og frem til Kristi fødsel, som skal være 400 år. Leges å alle disse sammen og se om du ikke kommer til det samme resultat. Nemmelig 483 år. Dette bringer oss 69 uker av Daniels 7 uker, og ikke 69 ½ uke.

EN STJERNE LEDET DEM.

Det er mange andre ting som kunne vært sagt ut av det vi her har vist dere, men jeg tror ikke at dere vil behøve videre beviser akkurat om dette, dersom du har fulgt litt med her. Allikevel skal jeg ta med en siste ting i dette budskapet. Den eneste ting som dere historikere glemte å ta med dere, når dere forsøkte å kalkulere denne tiden på 490 år, var lengden på Jesu Kristi liv. De ser bare ut til å være interessert i å arbeide seg fremover ut fra hans korsfestelse, men ikke hans totale livslengde. Men her vil jeg vise deg noe, eller si deg noe; disse som forsøkte å få fastsatt et spesielt år for hans fødsel, synes å bruke stjernen som ledet de vise menn til Jerusalem, som kom for å spørre etter den kongen som var født blant jødene. Disse vise menn kom til Herodes og sa, hvor er den kongen som er født blant jødene? For vi har sett hans stjerne i Østen. Og her er hvor de har bildet mer forvirrende enn det er allerede. De forsøker å bruke et spesielt fenomen som skjedde i år 7 B.C. (jeg tror det var år 7.), at det var den stjernen som ledet de vise menn. Brødre, det ser ut for meg at enhver historiker skulle kunne vite at ingen stjerne kunne henge der i himmelen for det antall måneder som det måtte ha tatt disse menn å reise denne strekningen som de måtte ha kommet fra. Disse menn kom ridende på kamelryggen hele veien til Jerusalem. Og for å følge en stjerne så måtte de ha reist om natten.

Tenk dere da at de kanskje kom fra det samme området som Sera og Nehemias kom i fra. Dette vil le ha gitt dem en 5 måneders reise, men disse menn var astronomer. De kunne ha kommet lengre unna fra enn dette. Ja kanskje endog fra India. Det er meget mulig at de gjorde det. Jeg forstår at noen her vil si, men bro. Jackson, hvordan kunne noen i India kjenne noe til Daniels profetier? Brødre og søstre, dette er hvorfor det er så viktig for deg å vite hva som er i denne Bibelen. Det var ikke Daniels skrifter som profeterte så klart at en skulle komme til å bli født i Israel, som skulle bli en konge. Det var de skrifter som kom fra Moses det. I 4. Mos. 24, vil du kunne finne hvor Balak forsøkte å få Bileam til å forbanne Israel for ham. Men i stedet fikk han høre en profeti som sa at det skulle komme en stjerne ut fra Jakob, et septer som skulle reise seg i Israel som skulle ha makt, og som skulle slå nasjonene, osv.: Alle de 12

stammene var samlet enda, da denne profetien ble uttalt. Derfor nå da disse 10 nordlige stammene ble spredd ut over jorden, ca 100 år før de to andre stammene ble ført til Babylon, så visste de at en dag, skulle det fødes en konge i Israel. Noen av disse jødene kom helt til Madrass, i India. Det var de som tvilte på de ord som Tommas forkynte der nede når han var der. Det er hvorfor jeg sier, disse vise menn behøvde ikke å ha sine informasjoner fra Daniels bok. De kunne ha hørt det fra andre jøder der nede i India, eller hvor de måtte komme fra. Men mitt poeng er dette, den stjernen som de fulgte måtte nødvendigvis være en overnaturlig stjerne, som ledet dem til målet. For du vil kunne merke deg i Matteus 2:9 at denne stjernen som de så i Østen, var foran dem, eller ledet dem. Den kom til slutt til det huset hvor Jesus var og stod over huset der. Og det er litt mere en bare noen stjerner der opp i luften, ikke sant? Derfor må du forstå at det ikke er noen grunn til å gå tilbake så langt som til år 7. B.C. som et mulig år, for Jesu fødsel. Videre så tror jeg vi har vist dere ved denne kalkuleringen, med de aktuelle dager iberegnet og fått perioden klart for oss. Han måtte ha blitt født på høsten i året 1. B.C. Dette vil sette oss tilbake 475 dager i B.C. perioden. Og vi tillater oss å regne det ut fra året 32 AD, som synes rimelig å akseptere som hans år for korsfestelsen.

DEN HELLIGE ÅND ER ÅPENBAREREN.

Noen av mine kritikere vil nok si, hva med det kartet som du brukte der tilbake i 1971, da du trykket et annet budskap om Daniels 70 uker? Brødre og søstre, min eneste hensikt å bruke et slikt kart, var for å vise enhver som ville bry seg om å studere emnet, at det ganske enkelt ikke var nok tid til stede til at Jesus kunne ha blitt utryddet i midten av Daniels 70 uke. Enda det å bruke året 445 B.C. som utgangspunkt og året 33 som avslutningsår for korsfestelsen, gir oss ikke mere enn 485 profetiske år. Og det må være 486 ½, for å kunne komme inn i midten av denne gjenstående uken. Når jeg kom til den ideen å regne meg frem til det resultatet om år 444 B.C. og året 32. AD da følte jeg at svaret var som det skulle være. Med andre ord, hva er da året 445 B.C. i sekulær historie, jo det er 444 B.C. astronomisk tid. Men det som fremdeles fryder min sjel, er at Gud som er den fullkomne tidsholder, kommer til å starte denne 70 Daniels uke nøyaktig etter planen. Og det vil være hans plan. Vi vet allerede ut fra våre studium av Åpenbaringsboken, og Danielsboken hva

denne uken inneholder. Og når vi vet hva som skal skje i denne uken, så har det alltid undret meg hvordan folk kan tenke seg denne ukens innhold når de tror at den første halvdel allerede er over. Det viser oss bare hvordan Satan kan forblinde de menneskers øyne som følger en eller annen manns kjød, uten å søke åndelig åpenbaring for seg selv. Venner, jeg kan bare ikke få sagt dette klart nok. Vær så snill, sitt ikke der uke etter uke, år etter år, å bare tro mentalt sett det som jeg her forkynner, uten å være seriøs nok til å søke Guds åsyn om en åpenbaring om det som du hører. Hvis du bare følger mitt menneskelige kjød, og ikke finner grunnen for det du gjør, så vil Gud en dag komme til, før eller senere å ryste deg av. Forstår du at djevelen har sine måter å få deg i tale på, og han vil visselig kunne kryste ut av deg alt det som ikke er en åndelig åpenbaring for deg. Og det, samme hvor rett det synes å være for deg. Videre, er det noen som påstår å ha mottatt åpenbaring, og de har aldri mottatt den Hellige Ånd; det er også utenfor harmonien med Guds ord. Det er jo han som er åpenbareren, derfor må han være i deg. Ellers ville du jo bare lære deg det du hører med din menneskelige tanke. Enda nå, er det mange mennesker uten tvil, som kunne fortelle deg hva som er skrevet i dette budskapet, og de kan gjøre det med ganske stor nøyaktighet, men til det å få det ned i sine hjerter som en dyp åndelig erfaring, det klarer de ikke. Vi vil heller ikke si at, du skulle vite alt om historien som vi her har brukt. Men når det gjelder Daniels 70 uker, og spesielt her, så må enhver sann troende få dette rett inn, ellers så kommer du til å få vanskeligheter underveis. Hvis ikke de Kristne hadde visst sikkert hva de skulle tro, før Titus kom for å ødelegge Jerusalem, så hadde de uten tvil vært der innenfor murene da Romerne omringet byen, og de hadde blitt drept under massakren de, som alle de andre når Romerne brøt seg igjennom. Og de som var igjen ble solgt som slaver. Men historien forteller, at det fantes ikke noen kristne igjen i byen da Romerne omringet den. De tok det alvorlig, det som de hadde hørt. Og ved det samme tegnet, dersom ikke Sadrak Mesak og Abednego hadde hatt noe annet enn en mental forståelse om den Gud som Daniel tjente, hva tror du da disse tre mennene hadde gjort da kong Nebukanesar stilte dem foran et ultimatum? enten tilber dere dette bildet, ellers så blir dere kastet i ildovnen. Det er en slik avgjørelse like rundt hjørnet for millioner av mennesker i dag. Derfor er det nødvendig for oss å vite hva vi tror på, og hvorfor vi tror det. Tror du det at disse mennesker som har lagt sin Bibel til side, og basert deres frelse på et menneskes

uttalelser, selv om han er en Guds tjener, vil kunne ha nok i seg til å stå opp imot Antikristen når han kommer frem i lyset? Svaret på det er meget enkelt. Enhver som ikke har hatt respekt for Guds ord, når de virkelig hadde anledning til å bli ledet av det, vil visselig ikke kunne ha nok av Gud i seg til å stå opp imot dette syndens menneske når han kommer. De vil selge seg for en rett mat, og bli fordømt. Hvorfor sier jeg disse ting? Det er mitt ansvar innfor Gud, å rope ut en advarsel til denne generasjon. Vi er ved enden, og skriften må oppfylles. Ni nasjoner er allerede i det europeiske fellesmarkedet, og det tiende kan bli antatt når som helst. Og når dette gamle dyresystemet er komplett, så kan du tro at denne tiden er kort. Noen kommer da til å trykke på den knappen som starter en krig, som kommer til å bringe denne verden i kne. Og de kommer ikke til å vende seg om til Gud på den dag; de vil komme til å vende seg til paven i Rom, en fredens mann, som ser ut til å ha den perfekte løsningen for denne verdens dilemma. Verdenslederne vil undertegne en freds og handelsavtale, og den gamle paven vil komme til å ha det siste ord i alle disse avgjørelsene. Enda den muslimske verden vil på den tid bli tvunget ved omstendigheter og tilstander, enten å rette seg etter dette, eller å søke ly under den kommunistiske alliansen i orienten. Og de kommer ikke til å henvende seg til kommunismen, derfor blir de satt i samme båt som Israel, Antikristen, og mange andre, og da er den siste Daniels 70 uke en realitet. Da er vi bare 7 år unna Herrens komme, og perioden for de to profeter er kommet. Guds profeter vil profetere til Israel, slå jorden med all slags plage, og advare folket til å fly fra dyret. (De vil kjenne sannheten, når verden forøvrig blir forført). Åndelige mennesker vil ta vare på det som disse to profeter har å si, men resten av verden vil komme til å hate dem. Det er derfor de blir så lykkelige, og sender gaver til hverandre, når antikrist får tak på disse to og dreper dem, i midten av uken.

De vil være lykkelige over å ha fått ryddet unna den pesten som lå så tungt over dem. Nå behøver de ikke å få høre mere om denne Gud, det kommer heller ikke flere frosker opp i sengene deres, og ikke mere vann blir forvandlet til blod. De tror da at deres problemer er ryddet av veien. Men det de ikke vet, er at den store trengsel blir satt i verk, ved drapet på disse to profeter. Saker og ting kommer til å bli virkelig røffe fra da av, og inn til enden. Har ikke et menneske stått for Gud inntil da, så vil alt håp være ute for denne personen. De dårlige jomfruer og de ortodokse jøder vil da

bli martyrer på den tid, og de vil da allerede ha satt seg fore i sitt hjerte, at de vil heller stå for sannheten, enn å overgi seg til dyrets merke, og dets gjerninger.

DE EKSTRA DAGER I DANIEL 12.

Skal vi da gå over til Daniel 12. Der har vi noen ekstra dager som får mennesker til å stille spørsmål. Så vi vil gjerne ta med oss dette nå. Dette handler om den tid som vil bli tilbake, slik at spesielle ting kan bli oppfylt fra den tid Antikrist bryter pakten, og dreper de to profeter, og nekter jødene å bruke sitt tempel. Vi leser det 7. verset. ”Og jeg hørte hva den mann sa som var kledd i linklær, og som sto over elvens vann; han løftet sin høyre hånd og sin venstre hånd opp mot himmelen og svor ved Ham som lever i all evighet. En tid, tider og en halv tid (det er 1260 dager) og når det hellige folks makt er fullstendig knust, skal alle disse ting fullendes. Og jeg hørte det men forsto det ikke, og jeg sa: Herre ! hva er det siste av disse ting? Så sa han, gå bort Daniel! For disse ord skal være gjemt og forseglet inntil endens tid. Mange skal bli rensset og tvettet og prøvd, men de ugudelige skal bli ved å være ugudelige, og ingen ugudelig skal forstå det, men de forstandige skal forstå det. (det er intet i de ugudelige som kan få dem til å forstå, de er fullstendig solgt til djevelen). De vise vil forstå disse ting, for de skal overta den neste generasjon, fordi de har trodd Guds ord, og alle ting er blitt dem Åpenbart ved Den Hellige Ånd. Det er en vesensforskjell å bare ha lært deg noe, mot det å ha en åpenbaring over det som er blitt lært. For når du kommer inn i versene 11, og 12, så finner du åpenbaring om den tid som er overgitt til antikrist. Merk deg nå, ”Og fra den tid det stadige offer blir avskaffet, og den ødeleggende vederstyggelighet blir stilt opp, skal det gå tusen tohundre og nitti dager. (Antikristen vil gjøre nettopp dette i trengselstiden) (Han vil gå inn i det jødiske tempelet og sette seg selv opp, og kreve tilbedelse som Gud.) Tidsrommet er 30 dager lengere enn det denne gamle ånden fra Satan skulle få lov til å holde på. Og mange mennesker har spurt meg om dette. Hvorfor er det skrevet slik. La meg få lese det 12. verset her. ”Salige er den som bier, og når frem til tusen, trehundre og fem og tretti dager.” Dette gir deg enda 45 dager, og dette er ting som de vise vil kunne forstå, og de andre ikke. Vers 1260 dager i profetisk tid. Dette stemmer med alle andre skriftsteder, slike som Dan. 7:25, Åp.12:14, 13:5, osv.:

Dette er Antikrist tid. De dager som han har fått til disposisjon. Derfor må vi konkludere med at fra den tid Antikrist bryter pakten og setter seg selv opp som Gud, så blir han gitt 1260 dager.

Så har vi her perioden på 30, og 45 dager. Dette er den tid som Gud vil utøse sin vrede over de ugudelige mennesker, og innbefattet i dette, er opprenskningen av templet, og tempelplassen, og gjenoppbyggingen av alteret. Alt dette vil bli gjort før Jesus setter seg på tronen til tusenårsrikets regjering. I det øyeblikket at Jesus setter seg på tronen, så er tusenårsriket i gang. Med andre ord, de tusen år med restaurasjon er satt i gang. Det er derfor det sies, ”Velsignet er den som bier og når frem til tusen tre hundre og fem og tretti dager,” for dette er den tid som fører oss rett inn i tusenårsriket. Videre så peker ikke dette verset mot de troende fra nådetiden, som nå har vært i herligheten med Ham, og som kommer ned med Jesus, for å herske og regjere på jorden. Dette er myntet på det gjenlevende folket som er blitt holdt i live og, som går videre over i tusenårsriket. Disse har blitt spart fra alle disse plagene og fra dyrets vrede. Og de er nå tillatt å gå inn i tusenårsriket for å gjenoppfylle jorden med mennesker. Velsignet er den person, som når fram til denne time, som en jordisk skapning. Jeg håper at du kan se dette nå, ut fra denne forklaring. Disse ekstra dagene er ikke motstridende mot skriften selv. Bare husk dette, Jesus vil ikke gå inn i tusenårsriket før etter antikrist fordervelse er blitt rensket bort fra denne jorden.

HVOR ER DINE TANKER?

Jeg vil nå be deg om å slå opp i din Bibel i det 19 kap. av Johannes åpenbaring. Der skal vi ta en lite titt inn i hva som skal skje like etter at antikrist har brukt opp sine tilmålte 1260 dager. Vi begynner i vers 19, og vi skal se hva som skjer i disse ekstra 30 dagene som Daniel 12:11, taler om. Jeg vet at dette ikke vil være noe nytt for mange av dere, men for dem som ikke måtte vite hvorledes de skal plassere skriftstedene, så må vi også ta med oss dette i denne artikkel. Jeg har også fått vite at mange mennesker kan høre forskjellige ting, om, og om igjen, og enda så kan der være et lite spørsmål som stilles. De ser ut til å være helt tom når det gjelder dette emnet. Det sier meg bare, at mange mennesker bryr seg ikke om å høre etter det som blir sagt. Hvis du snakker om klær og penger,

eller noen annen materialistisk sak, så ville de kunne lytte og huske, men når det kommer til Guds ord, så er deres tanker millioner mil borte. Jeg har alltid sagt, du behøver ikke å forstå alle detaljer til minste flis, for å ha en forståelse over et emne. Som Guds barn, kan vi forstå, dersom vi har en lengsel etter det. Jeg kan si dere, dersom jeg trakk opp pungen min og sa at jeg hadde tre endollar sedler inn i den, så tror jeg at alle her inne ville kunne fortelle deg hvor mange dollarsedler det var jeg sa jeg hadde. Her er det jeg kommer til, at mange mennesker kommer til kirke, og mens budskapet blir forkynt, så leker dere tanker rundt om i hele skapelsens verden. Rent fysisk sett er de til stede i kirken, men i deres tanker så er de langt borte i en annen verden. Og de husker ikke en ting av det som predikanten forkynte til dem.

ETTER ANTIKRIST 1260 DAGER.

Brødre og søstre, vi lever nå så nære enden for vår tid, at vi skulle ikke ha våre tanker millioner mil borte fra de ting vi her behandler. Når de første bombene eksploderer, og du da enda er i live, så skal jeg garantere deg en ting, at du kommer til å få andre ting å tenke på enn å rette opp dresskragen, pusse deres biler, og få sjekket sjekkontoen i banken. Du vil måtte kunne si til deg selv. Jeg er rede til å møte Gud, hvis den neste bomben treffer meg. Venner, det er meget alvorlige tider like foran oss. Vi skulle være takknemlig til Herren, at han har latt dem åpenbare seg så sakte, slik at menneskeheten kunne ha fått sin sjanse til å forberede seg. De som er vise, bruker ikke all sin tid på å planlegge de neste ti års materialisme mellom Gud og dem selv. Og så, hvis Han tillater dem å få enda ti år til, så vil de kunne være i stand til å ta vare på seg selv.

HARMAGEDDON SÅ DOM.

La oss nå lese Åp.19:19. ”Og jeg så dyret og kongene på jorden og deres hærer samlet for å føre krig mot ham som satt på hesten, og mot hans hær. (la oss nå være sikker på at vi tar et godt blick på ordet DYRET, her i dette verset. I denne sammenheng må vi gå bakenfor antikrist selv. Du kan kalle han for en dyrets mann naturligvis, som er rede til å ta hærene fra hele verden. Det bildet som her blir vist, vil skje når Jesus kommer tilbake til jorden sammen med sine hellige, etter at den store trengsel har faret

over jorden. Så dyret her i dette verset er absolutt Europa. Johannes så hele denne sammenslutning som et dyr.) (og kongene på jorden samlet seg.) Disse kongene og deres armeer, representerer alle de andre hærene i verden, utenfor Europa. Så de er alle samlet her, for å kjempe den siste kampen som noen gang kommer til å bli utkjempet på jord. (DETTE ER HARMAGEDDON). Da vil de få se Kristus komme ned til jorden, sammen med sine hellige. Her er det at de vil slutte å kjempe mot hans armé fra himmelen. Som vi nå leser de neste versene, så vil du få se at ordet dyret, egentlig går langt videre i sin betydning enn til militær makt, og det menneskelige kjød. Den går videre til selve ånden av det hele. La oss lese det. v.20, ”Og dyret ble grepet, og sammen med det den falske profet, han som for dets øyne hadde gjort de tegn hvormed han hadde forført dem som tok dyrets merke og tilbad deres bilde; disse to ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel.” Dette er to ånder som øyeblikkelig blir kastet i ildsjøen, når Kristus kommer til jorden. Det ene er ånden over det altværende dyresystemet, og det andre er ånden fra antikrist som har hjulpet til å få dette dyresystemet i funksjon, gjennom tidene. I dette verset finner du også dyrets bilde nevnt. Dette er verdenskrikerådet, og vi vet at det er en ånd bak alt dette. Men bare to ånder ble kastet i ildsjøen. Lurer du på hva som hendte med den andre ånden? Dyrets bilde hadde bare en kort levetid. Ved den tid at disse ting skjer, så har ånden fra dette bildet blitt inngitt i dyret selv allerede. Derfor er det to ånder som det tales om. Dersom du kan få tak i dette bildet her, så vil du kunne se Jesus med alle sine uforgjengelige hellige komme ned til jorden, mens hele Europa, sammen med sine allierte er lukket inn i en omfattende krig (HARMAGEDDON KRIGEN) mot de orientalske styrker, og de har møttes der nede i Israels land. Når de da ser Jesus komme fra Himmelen, ønsker de naturligvis ikke å se hans seirende tog, og derfor vender de seg mot Ham, bare for å få de to ånder kastet levende i ildsjøen, og alt menneskelig kjød slått ved sverdet av hans munns ord. Tro bare ikke at Jesus kommer til å springe rundt omkring, for å kutte hodet av folk. Han slår dem med sin dom, men uten tvil vil også deres fysiske tilstedeværelse også bli ødelagt på den måten. Det er hva vers 21 viser frem til. ”Og de andre ble drept med hans sverd som satt på hesten, det sverd som gikk ut av hans munn; og alle fuglene ble mette av deres kjøtt.” Vers 18, inkluderer enda deres hester, når himmelens fugler blir sammenkalt for å hente sin føde ut av alt dette.

GUDS VINPRESSE.

Nå fortell meg, skal Jesus ta for seg konger og generaler, og ledere blant disse armeene, og kaste dem i ildsjøen? Selvfølgelig ikke. Dette er Guds vinpresse. De vil falle død om, den ene opp på den andre, inntil blodet renner opp til bisselet på hestene, i henhold til Åp. 14:18-20, så når Kristus lar dommen komme over nasjonene med sin munns sverd for å få slutt på Harmageddonkrigen, og ødelegge de onde menneskene, så tar han øyeblikkelig djevelen, som var selve mestertanken til denne antikrist, og antigud krigen, og legger ham i jern, og kaster ham i avgrunnens dyp. Ved dette kan du se, at ikke en gang djevelen er kastet i ildsjøen sammen med dyret og antikristen ånd, før tusenårsriket. Vers 7. i kap. 20 forteller oss hvorfor. Han blir lenket i tusen år mens jorden igjen blir oppfylt av mennesker, og istandsatt i sin originale tilstand. Etterpå er det at han blir løst for en tid, og tillatt og fare rundt for å teste alle jordiske skapninger som er blitt født, mens han hadde vært bundet. Etter at han da har hatt muligheten til å forføre en stor mengde av dette folket, og fått dem til å samle seg til krig mot Guds hellige, kommer det da ild ned fra himmelen og fortærer dette folket, og djevelen som forførte dem blir da kastet i ildsjøen. Fra denne stund av, kommer vi til den store hvite trone, og enhver ond person, fra Kains dager av og hele tiden gjennom, må da stille seg frem for dommens time. De vil stå opp fra de døde, og komme frem for dommen, hele menneskeheten. Dette er når døden og helvete må gi slipp på sin døde som de har holdt i varetekt. De blir da dømt og kastet i ildsjøen. Når dette er sagt, skulle det i seg selv tilsi, at helvete ikke er evig. Det er jo noen som forfekter det.

MOREN OG HENNES BARN.

La oss nå gå tilbake til kap. 17. i Joh.Åp. Noen har tenkt seg at den katolske kirke er dette dyret, men jeg ønsker å vise deg at den katolske krike er den store skjøge, som har drevet hor med kongene på jorden. Hun har latt jordens innbyggere drukket seg drukken av hennes horelevnets vin. Hun rider på dette dyret. Men hun er ikke dyret selv. Allikevel sier du ikke, at Europa er dyet, og heller ikke at antikrist er dyret, uten at du har den forstand at alle disse må bli brakt i sammen for å få det fullstendige

bildet av dyret. Det vil komme en dag når katolisismen blir slukt av de politiske horn i Europa, så katolisismen alene er selvfølgelig ikke dyret i åp. 13 & 17. Men hun er moren til skjøgene på jorden (TIL PROTESTANT DENOMINASJONENE) . Det er vederstyggeligheten på jorden, så bli nå ikke ført alt for langt bort fra faktumet, at mange av hennes prester og nonner taler i tunger og støtter den karismatiske bevegelse. De forsøker bare å få sine horedøtre til å komme tilbake til Rom.

Disse organisasjonene er til i denne verden av den samme grunn, som Babylon var det for Israel. Gud tillot at disse jødene ble bortført til Babylon, fordi når de var i deres eget land, så tillot de så mange andre ting å få vokse sammen med dem, og dette kom imellom Gud og dem. De glemte å hold seg til Guds ord, slik at til slutt var deres åpenbaring ødelagt. I stedet for å vandre med Gud i troens vakre skjønnhet, og glede, med frihet og sannhet, så byttet de ut dette med ritualer, og seremonier, og hedningeskikker så Gud til slutt etter å ha advart dem mange ganger, måtte la dem bli spredd ut blant nasjonene. Hvorfor gjorde han da det? Jo, for å få dem til å forstå hva det var de hadde tapt synet av. Og det fikk de se når de ble slaver under hedningenes skikker. Dette er også grunnen til at menigheten ble sprett rundt om blant organisasjonene. Hun glemte den sanne glede som hun hadde i Gud, og i samfunnet med ham, og det ledet henne rett ut i den mørke tidsalder. Og det som har kommet ut av den mørke tidsalder, har produsert alt det som vi i dag ser som organisert kristendom, og denominasjoner. Det sanne element av kristenheten har blitt spredd rundt om i disse systemene, akkurat som folket i Israel har blitt sprett rundt om i disse systemene, akkurat som fokket i Israel har blitt sprett rundt om blant nasjonene. Derfor har også Israel i denne generasjon vendt seg tilbake til sitt land, og på samme vis har også hedningene – menigheten vendt seg tilbake til Guds ords sannheter i ordet. Hun har til slutt funnet ut at hun ikke eier mage til å fordøye alle disse rester som blir servert fra organisasjonene, og som de prøver å stappe ned gjennom halsen på dem. Ethvert sant Guds barn, har noe i seg som krever fersk mat, åndelig talt. Budskapet fra disse reformatorene er ikke nok.

HVA VAR MENINGEN.

For dere som måtte lytte til lydbåndet, vil jeg gjerne klargjøre en uttalelse som jeg gjorde i et av budskapene om dette emnet. Jeg sa noe lik dette. ”Dere vet hvordan kritikerne alltid kommer å sier, bro. Jackson forkynner ikke budskapet av broder Branham, (og det er fordi jeg ikke forkynner at Jesus ble korsfestet i midten av den 70 uke, og at der er fremdeles en hel uke igjen for jødene, og jeg sa) De sier ikke noe annet, jeg vet det.” Nå, hva jeg mente med det var dette, jeg siterer ikke i fra disse spoken word bøkene, og forsøker å si alle ting likt til det han sa det. Jeg har hørt ham forkynne, og Gud gav meg en åpenbaring i min sjel, en åndelig åpenbaring, så jeg behøver ikke å hente mine sitater fra broder Branhams bøker, og lese dem ord for ord. Jeg kan si, Bibelen sier slik, og slik, og jeg kan ikke si at jeg føler meg fordømt for det. Noen av disse stakkars sjelene som føler at de spottet Gud dersom de ikke gjorde annet enn å sitere profeten, er under et større fangenskap enn de sjeler som fremdeles er der ute i organisasjonene. For disse har sittet der, under sannhetens forkynnelse, og så blitt fanget av den samme gamle ånd som de skulle være flyktet ut fra. For de andre sa, vi sier bare det som Lutter sa, osv.: Hva er da forskjellen? Enhver som holder seg til 3 ½ år, når skriften forklarer 7 år, bare fordi bro. Branham sa 3 ½ år noen ganger, er en mann uten åpenbaring. Han forsøker å henge seg i kappen til en død mann. Det er ingen sjanser for slike folk. Så hvis de ikke omvender seg fra sine avguder, og komme på kne, og søker Guds etter åpenbaring i ordet, så vil de komme til å fortsette resten av veien med å nekte å gå videre sammen med Gud.

Jeg skulle ikke behøve og fortelle dere hva deres ende vil bli. Hvis det var noen mulighet for dette folket å komme å bevise for meg at jeg var feil, (med Bibelen) så skule jeg være glad for å ha dem til å gjøre det. Men de kommer ikke til å bruke Bibelen. De kommer bare til å si, men bro. Jackson: Bro. Branham sa det slik og slik. Det er som jeg før har sagt, jeg vet hva han har sagt. Jeg var der da han sa det. Brødre og søstre, enhver mann og kvinne, er kalt av Gud til å stå for sannheten, og de har alle et ansvar ovenfor Ham som har kalt dem, til å ta Bibelen og hva ellers som måtte til, og studere disse ting som forårsaker forskjellige meninger. Det er ikke holdbart å si, jeg har ikke studert noe særlig på dette emnet.

Venner, jeg mener ikke å virke hard, men det er en masse ting her på spill, ettersom denne tidsalder renner ut.

FØL DEG FRI TIL Å STILLE SPØRSMÅL.

Vi skal nå avslutte dette budskapet, for jeg tror at du har fått nok hjelp til å kunne finne sannheten, hvis det er det din sjel hungrer etter. Men hvis der fremdeles er spørsmål i dine tanker, ærlige og overveide spørsmål, så føl deg fri til å stille dem. Vi vil gjøre vårt beste for å besvare dem, men vi er ikke interessert i å diskutere med noen. Vi står for det som Gud åpenbarer og som er sannheten i hans ord, og denne sannheten er tilveiebrakt til alle som ønsker å motta den. Vårt "Striden" budskap er sendt ut, uten omkostninger til alle dem som ønsker å bli satt på forsendelseslisten, ganske enkelt fordi vi tror at dette er ordinert av Gud, slik at hans sannheter kan bli tilgjengelig for alle dem som hungrer etter sannheten.

I det vi her avslutter, så la meg trekke frem noe som jeg allerede har sagt. Vi lever i en fryktelig tid. Det er en atomkrig like foran oss, og noen av denne generasjons mennesker kommer ikke til å leve, så de får se Oprykkelsen, på grunn av det. Men jeg ber om at dine hjerters begjæringer er de samme som mine. Det er, hvis denne bomben tar meg ut av denne verden, før opprykkelsen, Herre la min sjel være rede til å møte deg når det skjer, slik at jeg kan fremdeles rykkes opp sammen med alle de andre som har stått for sannheten. Må da Gud velsigne dere alle, AMEN

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*

34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 ”Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles.”

Åp 4:7 ”Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.”